

วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

MBU POLITICAL SCIENCE JOURNAL

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2566)

Vol. 2 No. 1 (JANUARY-JUNE 2023)

ISSN : 2774-1001(Online)

สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด 45000
โทรศัพท์ 0-4351-8364, 0-4351-6076, 083-223-4124 โทรสาร 0-4351-4618
<http://ojs.mbu.ac.th/index.php/MBUPJ>

วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (Online)

MBU Political Science Journal (Online)

ISSN : 2774-1001 (Online)

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2566)

Vol. 2 No. 1 (January – June 2023)

เจ้าของวารสาร

หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยทางรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ พุทธศาสนา ปรัชญา และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. เพื่อเป็นสาส์นแลกเปลี่ยนรวบรวมองค์ความรู้ ความคิดเห็น สร้างสรรค์ผลงานของ นักวิชาการ นักรัฐศาสตร์การเมืองการปกครอง นักสังคมวิทยา คณาจารย์นักศึกษา และนักวิชาการ สาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. เพื่อเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ พัฒนาคุณภาพผลงานทางวิชาการของสาขาฯ และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องสู่สาธารณชน

ที่ปรึกษา

พระพรหมวชิรโสภณ

พระราชพัชรญาณมุนี

พระเทพวชิรวิมล, ดร.

พระเทพวัชรเมธี, ผศ.ดร.

พระมงคลธรรมวิธาน, ผศ.ดร.

พระมหาฉัตรชัย สุธตตชโย, ผศ.ดร.

พระมหามหวินทร์ ปุริสุตตโม, ผศ.ดร.

พระครูปลัดสุวัฑฒนพรหมจริยคุณ

พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.

พระสุทธิสารเมธี, ผศ.ดร.

พระมหาอรุณ ปญญารุโณ

พระครูศรีวีรคุณสุนทร, ผศ.ดร.

พระสุทธิสารเมธี, ผศ.ดร.

ปฐมาจารย์ผู้ก่อตั้ง มมร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ที่ปรึกษาอุปถัมภ์ มมร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ที่ปรึกษารองอธิการบดี มมร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด

อธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รองอธิการบดี ด้านกิจการพิเศษและบริการสังคม

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

รักษาการแทนคณบดีคณะศาสนาศาสตร์และปรัชญา

บรรณาธิการ

พระครูกิตติวราทร, ผศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พระสุริยะ ศรีสุระ, ดร.

ดร.บรรจง ลาวะลี

ดร.พรพิมล โพธิ์ชัยหล้า

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

กองบรรณาธิการ

พระเทพวชิรวิมล, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระครูวาปีจันทคุณ, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระครูสมุห์ ศิลาศักดิ์ สุเมโธ, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพงศ์ มะลิซ้อน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา คล้ายเดช	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนาใจ หมั่นไธสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตรภรณ์ วงศ์คำจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร แสนมี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส แก้วเกตุพงษ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ฝ่ายจัดทำ

พระครูกิตติวราทร, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	วิทยาเขตร้อยเอ็ด
พระมหาสากล สุภรเมธี, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	วิทยาเขตร้อยเอ็ด
พระสุริยะ ศรีสุระ, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฤษณ์ ศรีทนต์	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	วิทยาเขตร้อยเอ็ด
พ.ต.ต. ดร.พรเดช เสมานู	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ดร.วิมลพร สุวรรณแสนทวี	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ดร.เวชสุวรรณ อัจฉิชัย	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ดร.ประพิศ โบราณมูล	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ดร.สงวน หล้าโพทนัน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ดร.บรรจง ลาวะลี	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ดร.พรพิมล โพธิ์ชัยหล้า	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	วิทยาเขตร้อยเอ็ด

กำหนดเผยแพร่

ปีละ 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน
ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม

สถานที่ติดต่อ

สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ถนนเลียงเมือง ตำบลคงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด 45000
โทร 0-4351-8364, 0-4351-6076, 083-2234124 โทรสาร 0-4351-4618
E-mail: buddhistlocalgov@gmail.com
<http://ojs.mbu.ac.th/index.php/MBUPJ>

บทความทั่วไป บทความวิชาการ บทความวิจัย ที่ปรากฏในวารสารนี้ เป็นความรับผิดชอบของผู้
เรียบเรียง กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย การนำบทความในวารสารนี้ไปเผยแพร่ สามารถ
ดาวโหลดได้ที่ <http://ojs.mbu.ac.th/index.php/MBUPJ>

บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (Online) จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสารกำหนด บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บทบรรณาธิการ

วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online) ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2566) จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยทางรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ศีทศาสตร์ พุทธศาสนา ปรัชญา และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อเป็นสาส์นแลกเปลี่ยนรวบรวมองค์ความรู้ ความคิดเห็น สร้างสรรค์ผลงานของนักวิชาการ นักรัฐศาสตร์การเมืองการปกครอง นักสังคมวิทยา คณาจารย์นักศึกษา และนักวิชาการสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และเพื่อเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ พัฒนาคุณภาพผลงานทางวิชาการของสาขา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสู่สาธารณชน วารสารมีการเตรียมการเข้าสู่การพิจารณาประเมินคุณภาพวารสาร (TCI) ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานที่กำหนดในระบบฐานข้อมูล เช่น การควบคุมคุณภาพบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด รวมถึงมีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง รวมถึงพัฒนาให้มีการส่งบทความแบบออนไลน์หรือระบบ Online journal System (OJS)

วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online) ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2566) ประกอบด้วยบทความวิจัย จำนวน 5 บทความ ได้แก่ 1)แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ 2)แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 3)การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะเอี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด 4)ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศและการพัฒนาการบริการหลังการขาย 5)ปัจจัยที่มีผลต่อการลาออกของพนักงานบริษัท LLL จำกัด

กองบรรณาธิการ ได้ดำเนินการตามกระบวนการตามแนวทางการเผยแพร่บทความและในอนาคตการจัดทำระบบวารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online) จะเป็นระบบที่ทันสมัยและต่อเนื่องเป็นไปตามเกณฑ์และมาตรฐานสากล ทั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer review) ที่มีส่วนในการควบคุมคุณภาพของวารสารให้ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด หวังว่าในอนาคตวารสารจะเป็นที่ยอมรับในระดับมาตรฐานสากลต่อไป

พระครูกิตติวราทร, ผศ.ดร.

บรรณาธิการ

สารบัญ

หน้า

บทความวิจัย

แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ (GUIDELINES FOR IMPROVING THE PERFORMANCE OF VOLUNTEER LAWYERS USING THE DHARMA BRAHMAWIHAN 4 PRINCIPLES IN THE AREA OF ROI KAEN SARASIN PROVINCE) <i>อภิวัฒน์ อาชาสันติสุข, พชรเดช เสมานู.....</i>	1
แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด (GUIDELINES FOR LOCAL LEADERSHIP DEVELOPMENT USING PRINCIPLE OF DHARMA ITTHIBATH 4 PORNSAWAN SUBDISTRICT MUNICIPALITY SELAPHUM DISTRICT ROI ET PROVINCE) <i>สุวัฒน์ สิริรัตน์นะเวตกุล, พระครูกิตติวราทร.....</i>	12
การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรม สาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะฮี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด (PUBLIC PARTICIPATION IN THE PREPARATION OF LOCAL DEVELOPMENT PLANS BY USING THE DHARMA PRINCIPLE "SARANEE DHARMA 6" IN MA-U SUB-DISTRICT MUNICIPALITY THAWAT BURI DISTRICT ROI ET PROVINCE) <i>อัชชา อาจเจริญ, พชรเดช เสมานู.....</i>	20
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศและการพัฒนาการบริการหลังการขาย (FACTORS AFFECTING PURCHASING DECISIONS OF AIR CONDITIONERS AND THE DEVELOPMENT OF AFTER-SALES SERVICE OF CONSUMERS) <i>ธิติงค์ ลิ้มเลิศฤทธิ์, ณฐาพัชร์ วรพงศ์พัชร์, ปรีญา ศรีจันทร์.....</i>	30
ปัจจัยที่มีผลต่อการลาออกของพนักงาน บริษัท LLL จำกัด (The Role of the Local Administration Organization in Promotion and Support of the Subdistrict Health-Care Fund base on Four Principles of IDDHIPADA in Si Somdet District, Roi Et Province) <i>ณฐาพัชร์ วรพงศ์พัชร์, นันทวุฒิ ทาวัน, ธิติงค์ ลิ้มเลิศฤทธิ์, ปรีญา ศรีจันทร์.....</i>	37
คำแนะนำสำหรับผู้เขียน หลักเกณฑ์และรูปแบบการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร จริยธรรมการตีพิมพ์บทความในวารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online)	45 53

**แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรม
พรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์***
**GUIDELINES FOR IMPROVING THE PERFORMANCE OF VOLUNTEER
LAWYERS USING THE DHARMA BRAHMAWIHAN 4 PRINCIPLES
IN THE AREA OF ROI KAEN SARASIN PROVINCE**

อภิรักษ์ อาชาสันตีสุข¹, พชรเดช เสมามู²
Apinan Achasantisuk¹, PacharadechSemanu²
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด^{1,2}
Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus^{1,2}
Email : Apinan_A@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของทนายความอาสาในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้บริหารทนายความอาสา กลุ่มทนายความอาสา กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางพระพุทธศาสนา และกลุ่มประชาชนที่เข้าเคยใช้บริการทนายความอาสา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการปฏิบัติงานของทนายความอาสาในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ สภาพการทำงานของทนายความอาสาจะให้เฉพาะคำแนะนำเกี่ยวกับคดี ข้อกฎหมายจะไม่เกี่ยวกับการทำคดี ส่วนปัญหาในการทำงานที่พบส่วนใหญ่ประชาชนเข้ามาปรึกษาทนายความอาสายังมีจำนวนน้อย เพราะขาดการประชาสัมพันธ์ทนายความอาสาบางคนยังขาดความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมายบางเรื่อง โดยเฉพาะกฎหมายที่ออกมาใหม่ นอกจากนี้ทนายความอาสามีการนำหลักธรรมมาใช้ในการปฏิบัติงานทั้งในด้านการวางแผน การลงมือปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข 2. แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ทนายความอาสาต้องมีเมตตาคุณกรรม เมตตาจริกรรม และเมตตาโมกกรรม มีจิตใจเป็นทนายความอาสา พร้อมช่วยเหลือคนอื่น มีสติในการทำงานยึดความถูกต้องเที่ยงธรรมโดยไม่มีอคติปฏิบัติต่อผู้มาขอรับคำปรึกษาอย่างเท่าเทียมกัน 3. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ทนายความอาสาและ

*Received: November 23, 2022; Revised: February 12, 2023; Accepted: February 14, 2023

บทความทุกคนต้องยึดหลักพรหมวิหาร 4 เพื่อความเจริญในหน้าที่การงานและชีวิต เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ มีสติในการทำงาน การทำงานย่อมมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุด

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา; ประสิทธิภาพการทำงาน; ทัศนคติอาสา; หลักธรรมพรหมวิหาร 4

ABSTRACT

The objectives are as follows: 1) to study the working condition of the volunteer lawyers. in the Roi Kaen Sarasin Province Group 2) to study the guidelines for the development of the performance of volunteer lawyers by using principles of dharma brahma vihar 4 in the Roi Kaen Sarasin Province Group and 3) to study the guidelines for the development of volunteer lawyers using the principle dharma brahmawihan 4 in the area of Roi Kaen Sarasin Province. The research was qualitative research by in-depth interview with a group of volunteer lawyer, and executives. Volunteer Lawyers, the group of Buddhist experts and groups of people who have used the services of volunteer lawyers in the area of Roi Kaen Sarasin Province. Analyze the data using content analysis techniques.

The results of the research can be summarized as follows: 1. The working condition of the volunteer lawyers in the area of Roi Kaen Sarasin Province found that the working conditions of the volunteer lawyers will only give advice on cases and legal matters, not about the case. As for the problems in the work that were encountered, most of the people came to consult with volunteer lawyers, but there were still a small number. due to lack of publicity Some volunteer lawyers lack knowledge and understanding of certain legal matters. especially the new law In addition, volunteer lawyers have applied moral principles in their work in both planning and Implementation, Inspection and Correction 2. Guidelines for improving the performance of volunteer lawyers by using principles of dharma brahma vihar 4 found that volunteer lawyers must have. mettakayakamma mettavageekham mettamanokram. Having a mind as a volunteer lawyer ready to help others conscious of work Uphold the accuracy and fairness without prejudice, treating the applicants equally. 3. The results of a study of recommendations for improving the performance of volunteer lawyers using principles of dharma brahma vihar 4 revealed that all volunteer lawyers and lawyers must principles of dharma brahma vihar 4 in order to progress in their work and life, be a well-behaved, well-behaved, conscientious in work. The Working will be efficient for maximum benefit.

Keywords : Guidelines for improving; Performance; volunteer lawyers; Bhama Brahmawihan 4

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ปัจจุบันมีประชาชนในประเทศไทยเป็นจำนวนมากที่ประสบปัญหาหรือขาดความรู้ความเข้าใจทางด้านกฎหมายแล้วไม่สามารถปรึกษาสอบถามขอคำแนะนำจากใครได้ เนื่องจากผู้ที่มีความรู้ทางด้านกฎหมายเช่นทนายความ อัยการ ที่จะสามารถให้คำปรึกษาหรือให้คำแนะนำแก่ประชาชนได้นั้นยังมีเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนของประชากรทั้งหมดอีกทั้งหากเป็นคดีความแล้วการดำเนินงานต่างๆทางด้านคดีความย่อมมีค่าใช้จ่ายเช่นค่าจ้างทนายความค่าให้คำปรึกษาค่าธรรมเนียมศาล ค่าเดินทาง ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในสังคมระหว่างคนรวยและคนจนซึ่งเป็นที่มาของคำพูดที่ว่า “คุณมีไว้สำหรับขังคนจน” (ไทยโพสต์, 2563) ดังนั้นหากประชาชนได้รับคำปรึกษาที่ถูกต้องตั้งแต่เนิ่น ๆ ย่อมทำให้ปัญหาทางด้านคดีความและข้อพิพาทต่างๆ ลดน้อยลงไปด้วย

ตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ.2528 มาตรา 7 กำหนดให้สภาทนายความมีหน้าที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ดังนั้น สภาทนายความในพระบรมราชูปถัมภ์จึงมีความเห็นว่า งานให้คำปรึกษาแก่ประชาชน เป็นภารกิจที่สำคัญสามารถทำให้ประชาชนได้เข้าใจปัญหากฎหมายที่ตนเองประสบอยู่ ทำให้สามารถคลี่คลายความเดือดร้อนของประชาชนในเบื้องต้นลงได้ ซึ่งจะอำนวยความสะดวกและความสงบสุขมาสู่สังคมสภาทนายความได้พยายามขยายหน่วยปฏิบัติงานเพื่อให้บริการปรึกษาปัญหากฎหมายแก่ประชาชนในวงกว้างยิ่งขึ้นจึงได้เกิดโครงการทนายความอาสาขึ้นมา (กันจันฉัตร ทวีรักษ์, 2560)

ทนายความอาสาจะมาจากการคัดเลือกโดยสภาทนายความฯ ซึ่งการจะเป็นทนายความอาสานั้นจะต้องผ่านการฝึกอบรม และขึ้นทะเบียนเป็นทนายความอาสาก่อนถึงจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หน้าที่ของทนายอาสาคือ ให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาแก่ประชาชนที่เข้ามาขอคำปรึกษาโดยประชาชนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้นซึ่งทนายความอาสาจะรับคดีที่ประชาชนมาปรึกษาแล้วนำมาทำเองไม่ได้ หรือจะหาผลประโยชน์จากการเป็นทนายความอาสาไม่ได้เช่นกัน ค่าตอบแทนของทนายความอาสาจะมาจากการนั่งเวรให้คำปรึกษาทางกฎหมายในแต่ละวันจากสภาทนายความฯ เท่านั้น (สภาทนายความในพระบรมราชูปถัมภ์, 2562)

ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ มีทนายความอาสาที่ปฏิบัติงานภายใต้สังกัดของสภาทนายความในพระบรมราชูปถัมภ์อยู่ คือ ทนายความอาสาประจำสถานีตำรวจภูธรและทนายความอาสาประจำศาลจังหวัด โดยผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่ทำงานของทนายความอาสาจึงได้สรุปถึงปัญหาที่เกิดขึ้นดังนี้ 1) จำนวนที่ประชาชนเข้ามาขอรับคำปรึกษาจากทนายความอาสายังมีจำนวนน้อย ในขณะที่คดีความต่างๆที่ขึ้นสู่ศาลกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้น 2) การให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่ประชาชนในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ประจำสถานีตำรวจภูธรและประจำศาลจังหวัดทนายความอาสายังไม่เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ในการให้บริการแก่ประชาชนเพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมต่อผู้มาขอคำปรึกษา 3) ทนายความอาสาบางคนยังขาดหลักธรรมคือ พรหมวิหาร 4 อันเป็นหลักธรรมของผู้บริหารนำมาปฏิบัติ และยังขาดความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมายบางเรื่อง และ 4) ทนายความอาสายังขาดประสิทธิภาพการทำงานในเชิงรุก

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นทนายความอาสาและมีขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ เห็นว่าทนายความอาสาเป็นผู้มีบทบาทอย่างยิ่งที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในด้านกฎหมายและคดีความต่างๆ ไม่ให้มีการเอาเปรียบกัน และ

เข้าถึงได้ทุกคน จึงเห็นควรพัฒนาทนายความอาสาในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการนำหลักธรรมคือ พรหมวิหาร 4 อันเป็นหลักธรรมของผู้บริหารมาใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของทนายความอาสามากยิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของทนายความอาสา ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้ทราบถึงสภาพการปฏิบัติงานของทนายความอาสา ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

3.2 ได้ทราบถึงแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

3.3 ได้ทราบถึงข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

3.4 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ดังนี้ ประชากรและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 1) กลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้บริหารทนายความอาสาจากสภาทนายความประจำจังหวัดในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 4 ท่าน 2) กลุ่มทนายอาสา ที่เป็นตัวแทนทนายความอาสาจากสภาทนายความประจำจังหวัดในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 8 ท่าน 3) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางพระพุทธศาสนา ที่เป็นเจ้าคณะจังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 4 รูป 4) กลุ่มประชาชนที่เข้าเคยใช้บริการทนายอาสา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 14 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่จังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์(ที.ปา. (ไทย) 11/228/202) จำแนกเนื้อหาเป็น 4 ด้าน คือ 1) เมตตา ความปรารถนาให้ผู้อื่นได้รับความสุขทั้งกายและใจ 2) กรุณาความปรารถนาให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ทั้งกายและใจ 3) มุทิตา ความยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดีในเรื่องราวๆ โดนไม่คิดริษยา 4) อุเบกขา การปล่อยวางหรือวางใจให้เป็นกลาง นำแนวคิดการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามแนวคิดกระบวนการหรือวงจรพัฒนาคุณภาพ PDCA ของเดมมิ่ง (ธีระพงษ์ ลือนาม, 2563) ได้แก่

1) การวางแผน (Plan) 2) การลงมือปฏิบัติ (Do) 3) การตรวจสอบ (Check) และ 4) การปรับปรุงแก้ไข (Act)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตามขั้นตอน ดังนี้ 1) นำหนังสือความความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์แจ้งกลุ่มตัวอย่าง 2) นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกไปทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารทนายความอาสา กลุ่มทนายความอาสา กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางพระพุทธศาสนา และกลุ่มประชาชนที่เข้าเคยใช้บริการทนายความอาสา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ 3) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Techniques)

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท(Content Analysis Techniques)และจัดทำรายงานเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของทนายความอาสา ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ พบว่า 1)สภาพการทำงาน ทนายความอาสาจะให้เฉพาะคำแนะนำเกี่ยวกับคดี ข้อกฎหมาย จะไม่เกี่ยวกับการทำคดี 2) ปัญหาในการปฏิบัติงานของทนายความอาสา พบว่าประชาชนเข้ามาปรึกษาทนายความอาสายังมีจำนวนน้อย เพราะขาดการประชาสัมพันธ์ทนายความอาสาบางคนยังขาดความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมายบางเรื่อง โดยเฉพาะกฎหมายที่ออกมาใหม่องค์กรยังขาดการทำงานเชิงรุก การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของทนายความอาสา 3) หลักธรรมที่นำมาใช้ในการทำงานของทนายความอาสา มีดังนี้ 3.1)ด้านการวางแผนตามหลักธรรมพรหมวิหาร 4 พบว่า (1) มีการวางแผนให้ทนายความอาสาไปประจำ ศาล สถานีตำรวจ ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป มีการจัดตารางเวรให้กับทนายความอาสา (2) มีการอบรมหลักธรรมะให้กับทนายความอาสา และ (3) มีการนำหลักเมตตามาใช้ในกรณีที่มีคนมาขอคำปรึกษา 3.2) ด้านการลงมือปฏิบัติตามหลักธรรมพรหมวิหาร 4 พบว่า (1) มีการจัดหาเอกสารตำรา คำพิพากษาศาลฎีกา เพื่อให้ทนายได้ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม (2) มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ อุทิศตนและเวลาให้กับการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ (3) เน้นการไกล่เกลี่ยตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ย พ.ศ. 2562 และ 4) ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจให้บริการแก่ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่ลำเอียง 3.3)ด้านการตรวจสอบตามหลักธรรมพรหมวิหาร 4 พบว่า (1) มีการตรวจสอบการทำงานของทนายความอาสาจากสภาพทนายความประจำจังหวัด เพื่อให้ทนายได้ปฏิบัติตามวิชาชีพ ตามหลักจริยธรรม (2) สภาพทนายความประจำจังหวัดจะรับฟังความคิดเห็นจากทนายความอาสาผู้ที่มาปรึกษาคดีความ และ (3) การตรวจสอบการทำงานของทนายความอาสาโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เน้นความโปร่งใสตรวจสอบได้ 3.4) ด้านการปรับปรุงแก้ไขตามหลักธรรมพรหมวิหาร 4 พบว่า ทนายความที่ทำผิดก็จะปรับปรุงตัว มีการยึดหลัก พรหมวิหาร 4 และจรรยาบรรณวิชาชีพ ในการทำงานเป็นทนายความอาสา

4) ประสบการณ์ในการใช้บริการของนายความอาสาของประชาชน พบว่า การให้บริการของนายความอาสา จะเน้นให้คำปรึกษา คำแนะนำด้านกฎหมาย

5.2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของนายความอาสา โดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ พบว่า 1) แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของนายความอาสาโดยใช้หลักพรหมวิหาร 4 ด้านเมตตา ทนายต้องมีเมตตาทายกรรม เมตตาวิจิตรกรรม และเมตตาตามโนกรรม มีจิตใจเป็นนายความอาสา พร้อมช่วยเหลือคนอื่นมีความรับผิดชอบหน้าที่อุทิศตนและเวลาให้การปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลัง มีสติในการทำงาน สามารถให้คำปรึกษา เสนอแนะวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องแก่ผู้มาขอรับคำปรึกษา ยอมรับรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลของผู้อื่นด้วยความจริงใจการทำงานย่อมมีประสิทธิภาพ 2) แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของนายความอาสาโดยใช้หลักพรหมวิหาร 4 ด้านกรุณาผู้ที่เป็นายความอาสาจะต้องมีจิตเป็นกุศล คิดช่วยเหลือผู้ที่มีทุกข์ให้พ้นจากทุกข์ต้องมีความสงสาร ไม่ทอดทิ้งผู้มาขอรับคำปรึกษาเมื่อมีปัญหา จะต้องให้คำปรึกษา คำชี้แนะด้วยความยุติธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติให้ความช่วยเหลือโดยไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่เห็นแก่ตัวเนื่องจากความรู้สึกรุณา จะสามารถใช้สร้างความสัมพันธ์กันของบุคคล ระหว่างทนายกับผู้ที่มาหา และสังคม จะทำให้ครอบครัวและสังคม มีความสงบสุข 3) แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของนายความอาสาโดยใช้หลักพรหมวิหาร 4 ด้านมุทิตา ผู้ปฏิบัติงานนายความอาสาจะต้องมีความเยือกเย็นมีเหตุผลมีอารมณ์สดชื่นแจ่มใสมีความเป็นกัลยาณมิตรกับทุกคน ให้ความช่วยเหลือผู้มาขอรับคำปรึกษาความเหมาะสม มีความเต็มใจให้บริการแก่ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน มีความดีใจกับผู้อื่นแล้วชนะคดี ในทางกลับกันแสดงความเอื้ออาทร และให้กำลังใจต่อผู้ครบทุกกระบวนการแล้วแต่แพ้คดีความ ต้องขจัดความริษยา ความไม่ยินดีหรือความทนไม่ได้ต่อความสำเร็จของผู้อื่น 4) แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของนายความอาสาโดยใช้หลักพรหมวิหาร 4 ด้านอุเบกขา ทนายต้องมีเมตตาทายกรรม เมตตาวิจิตรกรรม และเมตตาตามโนกรรม มีจิตใจเป็นนายความอาสา พร้อมช่วยเหลือคนอื่น รู้วิธีจักวางใจเป็นกลางต่อสถานะอันไม่น่าพอใจของผู้มาขอรับคำปรึกษาจะต้องพิจารณาปัญหาในส่วนงานอย่างยุติธรรมยึดความถูกต้องเที่ยงธรรม โดยไม่มีอคติ จะต้องปฏิบัติต่อผู้มาขอรับคำปรึกษาทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และควรวางตนเป็นกลางไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

5.3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ พบว่า ทนายความอาสาและทนายความทุกคนต้องยึดหลักพรหมวิหาร 4 เพื่อความเจริญในหน้าที่การงานและชีวิต เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ การทำงานย่อมมีประสิทธิภาพมีสติในการทำงาน การทำงานจะเกิดประโยชน์สูงสุด

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของนายความอาสา โดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์มีประเด็นที่น่าสนใจที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

6.1 สภาพการปฏิบัติงานของนายความอาสา ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์มีประสิทธิภาพเป็นเพราะ มีการวางแผนให้นายความอาสาไปประจำ ศาล สถานีตำรวจ ผัดเปลี่ยน

หมุนเวียนกันไป มีการจัดเวรให้ทนายความอาสา มีการอบรมหลักธรรมะให้กับทนายความอาสา มีการนำหลักเมตตามาใช้ในกรณีที่มีคนมาขอคำปรึกษา ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐนันท์ ทาคำ (2563) ได้วิจัยเรื่อง ความสุขในการทำงานที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานในเครือไทยรัฐ กรุ๊ป ผลการวิจัยพบว่า ความสุขในการทำงาน ด้านลักษณะงาน ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่ การงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านกำลังใจ ในการทำงาน และด้านสภาพแวดล้อมในของสถานายความในจังหวัดต่างที่เข้าไปทำการวิจัย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ พุทธิพงษ์ วิริยศิริ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทที่พึงประสงค์และมี ประสิทธิภาพของทนายความขอแรง ผลการวิจัยพบว่า 1) ทนายความขอแรงต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจ รู้สึกรักและมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพทนายความมีประสบการณ์ในทางคดี มีความมุ่งมั่น ตั้งใจในการ ทำคดีขอแรงอย่างเสียสละ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ทั้งนี้เพราะทนายความขอแรงมีความสำคัญ อย่างยิ่งในการค้นหาความจริงและนำข้อเท็จจริงไปสู่การพิจารณาตัดสินของศาล เพื่อให้ศาลใช้ดุลพินิจ และพิพากษารอรรถคดีให้เกิดความยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย การมีทนายความขอแรง สามารถคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชนสร้างความเท่าเทียมกันในการต่อสู้คดี และอำนวยความสะดวกอย่าง บริสุทธิ์ยุติธรรมอย่าง แท้จริงต่อสังคม 2) ทนายความขอแรงต้องเป็นผู้มีบทบาทในฐานะเป็นผู้ ตั้งใจในการค้นหาความจริง และให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่จำเลย เป็นผู้ที่มีจิตสำนึกในวิชาชีพ มีความเสียสละไม่เรียกร้องเงินทอง จากจำเลยและทำคดีขอแรงให้เต็มที่เช่นเดียวกับคดีว่าจ้าง ซึ่งบทบาทที่เกิดขึ้นนั้นเมื่อทนายความขอ แรงเป็นผู้ที่มีจริยธรรมเข้าใจความเป็นวิชาชีพทนายความ ยึดมั่นในความยุติธรรมมีจิตสำนึก ตั้งใจจริง ในการทำคดีด้วยอุดมการณ์ในการรับใช้ประชาชน และ 3) ทนายความขอแรงต้องมีประสิทธิภาพมี จิตสำนึกในวิชาชีพมีความรู้ในตัวบทกฎหมายและความรู้ทั่วไปมีประสบการณ์ในทางคดีและมีเวลา ให้แก่คดีขอแรง ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของทนายความขอแรงดังกล่าวต้องมีการปลูกฝังจิต สำนึกฝึกรบมเพื่อเพิ่มพูนความชำนาญในวิชาชีพ เพิ่มค่าตอบแทนให้มีความเหมาะสม และจัดสรร ทนายความขอแรงให้เหมาะสมกับรูปคดีและยังสอดคล้องกับแนวคิดด้านประสิทธิภาพที่นักวิชาการ เช่น กันตยา เพิ่มผล (2544) ได้กล่าวว่า คุณภาพการทำงานเกิดขึ้นได้โดยยึดหลักอิทธิบาท 4 คือ 1) ฉันทะ คือ ความพอใจ รักในสิ่งที่ทำ 2) วิริยะ คือ ความเพียรพยายาม 3) จิตตะ คือ ความเอาใจใส่ 4) วิมังสา คือ การใช้ปัญญาพิจารณาพิจารณาที่ไตร่ตรอง นอกจากนี้ยังมีองค์ที่ 5 เพิ่มขึ้นอีกประการ คือ 5) อุสโสฬหิ คือ ความกระตือรือร้น ตามคำสอนพระพุทธเจ้าทรงกล่าวว่า ความสำเร็จของพระภิกษุซึ่ง เจริญธรรม 5 อย่าง ย่อมหวังผล คือ ถ้าไม่สำเร็จจอร์หันต์ก็สำเร็จถึงอนาคามี

6.2 แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรม พรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์นั้นมีการนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้หลัก พรหมวิหาร 4 ทนายต้องมีเมตตากายกรรม เมตตาวจีกรรม และเมตตามโนกรรม มีจิตใจเป็น ทนายความอาสา พร้อมช่วยเหลือคนอื่น การทำงานย่อมมีประสิทธิภาพ มีสติในการทำงาน มีกริยาที่ สงสารที่ต้องช่วยเหลือคนที่มีความ มาปรึกษา ทำอย่างไรจะช่วยปลดเปลื้องความทุกข์ของผู้ที่คดี ความกรุณา ให้ความช่วยเหลือ เนื่องจากความรู้สึกกรุณา จะสามารถใช้สร้างความสัมพันธ์กันของ บุคคล ระหว่างทนายกับผู้ที่มาหา และสังคม จะทำให้ครอบครัวและสังคม มีความสงบสุขสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ปัทมกร ปุริโส (2561) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการประยุกต์ใช้หลักพรหมวิหาร 4 สำหรับวิชาชีพพยาบาล ผลการวิจัยพบว่าวิชาชีพพยาบาลนั้นเป็นวิชาชีพที่ต้องยึดแนวทางในการ

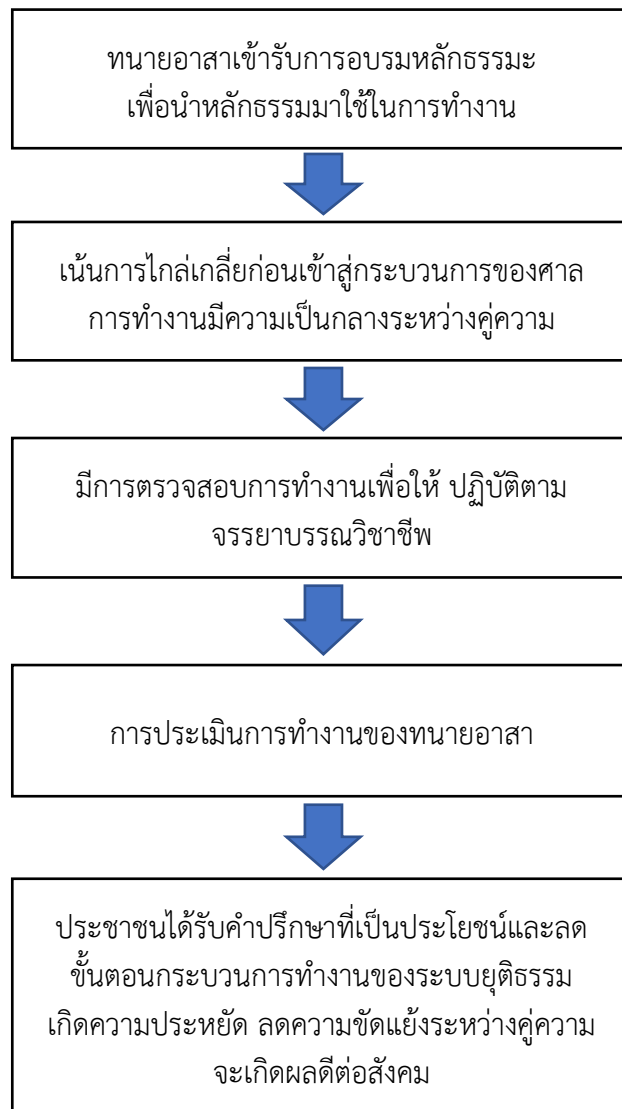
ปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ป่วยพยาบาลจะต้องยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ และประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในด้านการประกอบกิจแห่งวิชาชีพและส่วนตัว มีความใฝ่รู้พัฒนาแนวคิดให้กว้างและยอมรับการเปลี่ยนแปลง รวมถึงประกอบกิจแห่งวิชาชีพด้วยความเต็มใจและเต็มกำลัง และสอดคล้องกับ ชัญญาดา โพนสิงห์ (2560) ได้ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้หลักพรหมวิหาร 4 ตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โรงเรียนเทศบาล 4 (ฉลองรัตน์) อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า 1) พรหมวิหารธรรม คือ หลักธรรมที่เป็นเหตุให้เกิดความสุข เนื่องด้วยคุณลักษณะของผู้มีพรหมวิหารธรรมที่ถูกต้องแท้จริง คือมีเมตตาที่ประกอบด้วยอุเบกขา มีกรุณาอันประกอบด้วยอุเบกขา มีมุทิตาที่ประกอบด้วยอุเบกขา และมีอุเบกขาที่พร้อมด้วยเมตตา กรุณา และมุทิตา 2) จรรยาบรรณวิชาชีพครูทำให้เป็นครูที่ดี เป็นที่รักใคร่ชอบและชอบพอของคนอื่น นอกจากนี้คนดีย่อมทำประโยชน์แก่ตนเอง และคนอื่นด้วย การไม่ทำชั่วเป็นการลดภาระของสังคมที่ ไม่ต้องแก้ปัญหา การทำดีจึงเป็นประโยชน์แก่สังคม และช่วยให้สังคมพัฒนาไปสู่ความเจริญ และเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ครูท่านอื่นๆ 3) แนวคิดหลักพรหมวิหาร 4 ของครูโรงเรียนเทศบาล 4 (ฉลองรัตน์) พบว่า ครูจะต้องมีเมตตาคือความรักปรารถนาดีอยากให้เขามีความสุข มีกรุณา หมายถึงความสงสาร คิดจะช่วยให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ หมายถึง พฤติกรรมหวังดีเมื่อมีผู้อื่นได้รับความทุกข์ร้อน ตกทุกข์ได้ยาก ก็รู้สึกสงสาร ห่วงใจไปตามเมื่อเห็นเขามีความทุกข์ มุทิตาหมายถึง ความรู้สึกชื่นชม เบิกบานใจและพลอยยินดีเมื่อบุคคลอื่นประสบผลสำเร็จด้วยความจริงใจ หลักอุเบกขา หมายถึง การวางท่าทีของจิตใจให้เป็นกลางต่อเหตุการณ์ต่างๆ เป็นคุณธรรมที่ทำให้ลดอคติ 4 คือ รัก ชัง หลง และกลัว จากการอภิปรายผล หลักพรหมวิหาร 4 เป็นหลักธรรมที่ทำให้ทนายความอาสาที่ยึดเหนี่ยวหลักธรรมนี้ สอดคล้องกับสิ่งที่พระธรรมปิฎก (2542) ได้อธิบายไว้พรหมวิหาร 4 จึงเป็นหมวดธรรมซึ่งสามารถสร้างสันติสุขให้เกิดขึ้นในสังคมเพราะว่าสังคมที่ประกอบไปด้วยบุคคลที่มีพรหมวิหาร 4 เป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตย่อมจะเป็นสังคมที่ปราศจากความพยาบาท ความเบียดเบียน ความอิจฉาริษยา และอคตินอกจากนี้เมื่อสังคมอยู่ในสถานการณ์ปกติ คนในสังคมอยู่ดีเป็นปกติ เมตตาจะทำให้สังคมนั้นประกอบไปด้วยความรัก ความปรารถนาดี ความเป็นมิตรต่อกัน ขณะที่กรุณาจะทำให้คนในสังคมมีใจพลอยห่วงใย อยากช่วยเหลือ ปลดปล่อยความทุกข์หรือแก้ไขปัญหาเมื่อสังคมมีปัญหาเกิดขึ้น ทำให้สังคมกลับมาสู่ภาวะปกติ หายทุกข์ และมุทิตาทำให้กิจกรรมที่ดั่งงามต่างๆ ในสังคม ดำเนินต่อไปอย่างราบรื่น เพราะความริษยาไม่สามารถแทรกเข้ามาได้นอกจากนี้มุทิตายังจะเป็นแรงจูงใจให้คนในสังคมมีการสร้างสรรค์สิ่งดีงามต่างๆ ให้เกิดขึ้นในสังคมต่อไปอีกด้วย เพราะหาเมื่อมีการกระทำที่ถูกต้องดีงามต่างๆ เกิดขึ้นใน สังคมแล้วจะได้รับการชื่นชมจากคนในสังคมอย่างจริงใจ และเมื่อเกิดเหตุการณ์ซึ่งมีผู้ที่สมควรจะต้องรับผิดชอบการกระทำของตน รวมทั้งฝึกหัดความรับผิดชอบนั้น คือ ในกรณีที่ถ้าเข้าไปช่วยเหลือด้วยเมตตา กรุณา มุทิตา จะเป็นการละเมียดต่อความจริงความถูกต้องดีงาม ความสมควรตามเหตุผล หรือ ทำลายหลักการ กฎกติกาที่ขอบธรรม อุเบกขาจะเป็นองค์ธรรม ซึ่งทำให้กลไกของสังคมนั้นดำเนินไปได้อย่างถูกต้องเหมาะสม(พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตฺโต), 2542)

6.3 แนวทางการพัฒนาทนายความอาสาโดยใช้หลักธรรมพรหมวิหาร 4 ในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ พบว่า ทนายความอาสาและทนายความทุกคนต้องยึดหลักพรหมวิหาร 4 เพื่อความเจริญในหน้าที่การงานและชีวิต เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ การทำงานย่อมมีประสิทธิภาพมีสติในการทำงาน การทำงานจะเกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับ แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะของ

ครู ตามหลักพรหมวิหาร 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านเมตตา ผู้บริหารควรการบริหารงานด้วยความเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เคารพในสิทธิและศักดิ์ศรี ด้านกรุณา ผู้บริหารควรมีความกล้าตัดสินใจในการปรับปรุงการบริหารงานให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ด้านมุทิตา ผู้บริหารควรมีความเอาใจใส่เกี่ยวกับปัญหาและมีความกระตือรือร้นในการ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน และด้านอุเบกขาผู้บริหารโรงเรียนควรมีการบริหารการวางแผนด้วยความเที่ยงธรรมปราศจากอคติ ซึ่งสอดคล้องกับองค์ความรู้งานวิจัยที่ว่าคุณลักษณะของครูที่ดีตามหลักพรหมวิหาร 4 อย่างมีความสุข (พระสมุห์สมนึก สมณธมโม, 2561)

7. องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ที่ได้จากผลสัมฤทธิ์จากการวิจัย

องค์ความรู้ใหม่ที่สังเคราะห์ได้จากงานวิจัย พบว่า แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของทนายความอาสา ต้องเข้ารับการอบรมหลักธรรมะ ตามความเชื่อในหลักศาสนา ก่อนทำหน้าที่ทนายอาสาโดยกำหนดเป็นระเบียบของสภาทนายความ เพื่อนำหลักธรรมมาใช้ในการทำงาน เน้นการไกล่เกลี่ยก่อนเข้าสู่กระบวนการของศาล การทำงานมีความเป็นกลางระหว่างคู่ความ มีการตรวจสอบการทำงานเพื่อให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ การประเมินการทำงานของทนายอาสา ประชาชนได้รับคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์และลดขั้นตอนกระบวนการทำงานของระบบยุติธรรม เกิดความประหยัด ลดความขัดแย้งระหว่างคู่ความจะเกิดผลดีต่อสังคม

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ควรจะมีการอบรมธรรมะ และการปฏิบัติธรรมให้กับทนายจบใหม่

8.1.2 ควรส่งเสริมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของทนายความอาสา ได้นำผลการวิจัยนี้ไปกำหนดเป็นนโยบายส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของทนายความอาสา เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของทนายความอาสาให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้นไป

8.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

8.2.1 ควรจัดให้มีการฝึกอบรมทนายความอาสาเกี่ยวกับกฎหมายใหม่ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และให้มีการอบรมเกี่ยวกับกฎระเบียบของการปฏิบัติหน้าที่ของทนายความอาสารวมถึงมรรยาททนายความที่มีต่อตัวลูกความ ทนายด้วยกันและศาล เพื่อจะได้สร้างความน่าเชื่อถือให้กับตัวทนายความอาสามากยิ่งขึ้น

8.2.2 ควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ปีละครั้ง เพื่อให้เห็นถึงปัญหาที่ทนายแต่ละคนได้รับ และรวมถึงการช่วยเหลือในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

8.2.3 ควรจัดให้มีทนายความอาสาลงพื้นที่ให้ความรู้แก่ประชาชนตามโรงเรียน ตำบล ต่างๆ ให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น

8.2.4 ควรมีการให้ความรู้และส่งเสริมให้ทนายความอาสา นำหลักธรรมพรหมวิหาร 4 มาใช้เป็นหลักปฏิบัติในการให้บริการประชาชนที่มาปรึกษาในเรื่องคดีความ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน of ทนายความอาสา

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรทำวิจัยการวิเคราะห์องค์ประกอบในเรื่องประสิทธิภาพของทนายความอาสา

8.3.2 ควรทำวิจัยเชิงเปรียบเทียบประสิทธิภาพของทนายความอาสาในแต่ละจังหวัด

8.3.3 ควรทำการวิจัยแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน of ทนายความอาสา โดยประยุกต์ใช้หลักธรรมอื่น เช่น อิทธิบาท 4 สังคหวัตถุ 4 เป็นต้น

9. บรรณานุกรม

- กันจันฉัตร หริรักษ์. (2560). **นายอาสากับความก้าวหน้าในอาชีพ**. การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- ชญญาดา โพนสิงห์. (2560). **การประยุกต์ใช้หลักพรหมวิหาร 4 ตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู
โรงเรียนเทศบาล 4 (ฉลองรัตน) อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ณัฐนันท์ ทาค่า. (2562). **ความสุขในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานใน
เครือไทยรัฐ กรุ๊ป**. วารสารวิชาการการตลาดและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี. 6(1). 76-88.
- ไทยโพสต์. (2563). **คุกกี้ไว้ขังคนจนในทัศนะประธานศาลฎีกา**. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2565. จาก
<http://www.thaipost.net/main/detail/78728>
- ธีระพงษ์ ลื่อนาม. (2563). **การพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานธรรมาภิบาล
เขตพื้นที่ภาคกลาง**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป.
นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ปัทมกร ปุริโส. (2561). **แนวทางการประยุกต์ใช้หลักพรหมวิหาร 4 สำหรับวิชาชีพพยาบาล**.
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2542). **จากสุขในบ้านสู่ความเกษมสันต์ทั่วสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : บริษัท สหธรรมิก จำกัด.
- พระสมุห์สมนึก สมณธมโม (อุทัย แสงไพศาล). (2561). **แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะของครูตาม
หลักพรหมวิหาร 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย.
- พุดมิพงค์ วีรยศิริ. (2549). **บทบาทที่พึงประสงค์และมีประสิทธิภาพของทนายความขอแรง**.
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สภาทนายความในพระบรมราชูปถัมภ์. **รายงานประจำปี 2562**. ร้อยเอ็ด : สภาทนายความ.

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4
เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด*
GUIDELINES FOR LOCAL LEADERSHIP DEVELOPMENT USING PRINCIPLE OF
DHARMA ITTHIBATH 4 PORNSAWAN SUBDISTRICT MUNICIPALITY
SELAPHUM DISTRICT ROI ET PROVINCE

สุวัฒน์ สิริรัตนเสวตกุล¹, พระครูกิตติวรารท²
Suwat Sirirattanasawetgul¹, Phrakhrukittiwaratorn²
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด^{1,2}
Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus^{1,2}
Email : Tok514@Hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 2) เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 367 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ระหว่าง 0.67-1.00 และมีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่า F-test (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับภาวะแนวทางการพัฒนาผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาล ตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ ได้แก่ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล(วิมังสา) รองลงมา ด้านการกระตุ้นทางปัญญา (จิตตะ) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (วิริยะ) 2. ผลการเปรียบเทียบระดับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นที่ประกอบด้วย การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางปัญญา และการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล โดยการประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท 4 เป็นแนวทางการทำงาน ให้ประสบความสำเร็จ

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา; ภาวะผู้นำท้องถิ่น; หลักธรรมอิทธิบาท 4

ABSTRACT

The objectives of this thesis were 1) to study the level of local leadership by using the Principle of Dharma Itthibath 4 in the municipality of Pornsawan Sub-district, Selaphum District, in Roi Et Province; 2) to compare the opinions of people on the development of local leadership by using the Dharma Itthibath 4 in the municipality of Pornsawan Sub-district, Selaphum District, in Roi Et Province, classified by gender, age, and educational level; and 3) to study the guidelines for the development of local leadership by using the Dharma Itthibath 4 in Pornsawan Sub-district Municipality, Selaphum District, Roi Et Province. The sample consisted of 372 people, aged 18 years and over, who had a civil registration in the municipality of Pornsawan Sub-district, Selaphum District, in Roi Et Province. The instrument used for data collection was a 5-level estimation scale questionnaire with content accuracy of 0.67-1.00 and has a confidence of .94. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test (One-way ANOVA).

The research found that: 1. The overall level of local leadership using the Principle of Dharma Itthibath 4 in Pornsawan Subdistrict Municipality, Selaphum District, Roi Et Province is at a high level. The aspects from high to low averages were individual considerations (Vimangsa), followed by intellectual stimulation (Chitta). The aspect with the lowest mean was motivation (Persistence). 2. The overall level of the comparison in terms of opinion towards the development of local leadership by using Dharma-itthibath principles in 4 Phonsawan Sub-district Municipality, Selaphum District, Roi-Et Province, classified by gender, age, and educational level, were significantly different at .01. 3. Recommendations for development of local leadership by using Dharma Itthibath 4 principles in Pornsawan Subdistrict Municipality, Selaphum District, Roi Et Province, which are important to develop local leadership, consist of Ideal influence, inspiration, intellectual stimulation, and individual consideration. However, there must be an emphasis on applying the principle as a guideline for a successful work.

Keywords : Guidelines for development; Local leadership; Principle of Dharma Itthibath 4

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นตามกฎหมายบัญญัติ การจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะใดที่สมควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยเฉพาะของ องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นแต่ละรูปแบบหรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสี่ และกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องบัญญัติเกี่ยวกับกลไกและขั้นตอนในการกระจายหน้าที่และอำนาจตลอดจนงบประมาณและบุคลากรที่เกี่ยวข้องตามหน้าที่และอำนาจดังกล่าวของส่วนราชการ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยในการจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะใดที่เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถ้าร่วมดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐหรือการมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นมากกว่าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะร่วมหรือมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการก็ได้ รัฐดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ของตนเองโดยจัดระบบภาษีหรือจัดระบบภาษีที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้อย่างเพียงพอในระหว่างที่ยังไม่ยังไม่อาจดำเนินการได้ให้รัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปพลางก่อน (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวดที่ 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น)

รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของตนเองได้มากขึ้นโดยปรับบทบาทและภารกิจของราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค รวมทั้งเพิ่มบทบาทให้ส่วนท้องถิ่นเข้าดำเนินการแทนเพื่อให้ราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาคและภารกิจที่เกินกว่าขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะดำเนินการได้โดยกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านนโยบายและด้านกฎหมายเท่าที่จำเป็นให้การสนับสนุนส่งเสริมด้านเทคนิควิชาการและตรวจสอบติดตามประเมินผลด้านประสิทธิภาพ การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ดีขึ้น หรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐาน การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการให้มากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนภาคประชาสังคมและชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ และติดตามตรวจสอบ (พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542)

เทศบาลตำบลพรสวรรค์จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2552 โดยประกาศกระทรวงมหาดไทยจากองค์การบริหารส่วนตำบลพรสวรรค์จัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลพรสวรรค์ เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 ภารกิจหลักคือการบริหารจัดการงบประมาณประจำปีและแผนการพัฒนาตำบลตามนโยบายของผู้บริหารผู้นำในเขต เทศบาลตำบลพรสวรรค์ ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันได้พัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ผู้นำท้องถิ่นประสบปัญหาการมีทักษะด้านภาวะผู้นำทำให้การบริหารจัดการหลายด้าน ในการบริการสาธารณะที่ยังประสบปัญหาและยังไม่พร้อมต่อการพัฒนาหรือตอบสนองต่อตามความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงการสร้างทักษะด้านการมีภาวะผู้นำของผู้นำท้องถิ่นเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและสอดคล้องกับแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจนั้น

ในฐานะผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นข้าราชการท้องถิ่น ณ เทศบาลตำบลพรสวรรค์ นั้น จึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรม อิทธิบาท 4 เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้นำและเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นรวมทั้งศึกษาหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ณ เทศบาลตำบลพรสวรรค์ ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา

2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ทำให้ทราบถึงระดับภาวะผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

3.2 ทำให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ในเขตเทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

3.3 ทำให้ทราบถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่น ในเขตเทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

3.4 การนำผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลทางการศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่น ในเขตเทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎร ในเขตเทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 4,465 คน (สำนักทะเบียนอำเภอเสลภูมิ, 2565) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎร ในเขตเทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 367 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) และสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (ยุทธ โกยวรรณ และกฤษมา ผลาพม, 2553) การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาและ

แบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close – ended) เกี่ยวกับปัจจัยส่วนตัวบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ และระดับการศึกษา ตอนที่ 2 แบบสอบถามแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิจังหวัดร้อยเอ็ดมีลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยแบ่งระดับของการวัดออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2552) ตอนที่ 3 เป็นคำถามลักษณะปลายเปิด (Open-ended) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่น ในเขตเทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด แบบสอบถามมีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.946 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่า F-test (One-way ANOVA)

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการศึกษาระดับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4	ระดับการปฏิบัติ			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (ฉันทะ)	4.03	0.67	มาก	3
2. ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (วิริยะ)	4.02	0.72	มาก	4
3. ด้านการกระตุ้นทางปัญญา (จิตตะ)	4.29	0.48	มาก	1
4. ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (วิมังสา)	4.26	0.56	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.15	0.52	มาก	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ ได้แก่ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา (จิตตะ) ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.48) รองลงมา ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (วิมังสา) ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.56) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (วิริยะ) ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

6.2 ผลการเปรียบเทียบระดับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมาภิบาล 4 เทศบาล ตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นที่ประกอบด้วย การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางปัญญา และการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล โดยการประยุกต์ใช้หลักอภิปาฐ 4 เป็นแนวทางการทำงาน ให้ประสบความสำเร็จ

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจเพื่อนำมาอภิปรายผล ดังนี้

7.1 ระดับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมาภิบาล 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเป็นวิธีการเปลี่ยนแปลงมนุษย์และสังคมมนุษย์ให้ดีขึ้นแต่ นักพัฒนาชุมชนมุ่งเน้นที่มนุษย์ในชุมชนต้องร่วมกันดำเนินงานและได้รับผลจากการพัฒนาร่วมกันเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงของสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ดีขึ้น ทั้งทางด้านคุณภาพ ปริมาณ และสิ่งแวดล้อมด้วยการวางแผนโครงการและดำเนินการโดยมนุษย์เพื่อประโยชน์แก่ตัวของมนุษย์เอง ซึ่งการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่น ประกอบด้วย การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (ฉันทะ) การสร้างแรงบันดาลใจ (วิริยะ) การกระตุ้นทางปัญญา (จิตตะ) และการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (วิมังสา) โดยการที่ผู้บริหารกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานสูงและให้กำลังใจว่าทำได้ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล กระตุ้นความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานให้กับลูกน้องเสมอ ยึดมั่นในเป้าประสงค์หรือพันธกิจขององค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระบุญเพ็ง สิทธิวงษาม, โยษิตา หลวงสุรินทร์, อมรรัตน์ ปฏิญญาวิบูล, กนกอร บุญมี (2562) ได้ศึกษาการบริหารจัดการท้องถิ่นตามหลักอภิปาฐ 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า มีการบริหารจัดการท้องถิ่นตามหลักอภิปาฐ 4 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของ ภวานี เผือกบัวขาว (2561) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำวิสาหกิจชุมชนด้านอาหารในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์บนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ภาวะผู้นำวิสาหกิจชุมชนด้านอาหารในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

7.2 ผลการเปรียบเทียบระดับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมาภิบาล 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มบุคคลที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีอำนาจหน้าที่และโอกาสที่จะก้าวหน้าแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้บริหารจึงแสดงออกถึงภาวะผู้นำที่แตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมที่ให้โอกาสบุคคลได้รับการศึกษาอย่างดี แม้ในบุคคลจะมีเขavnปัญญาใกล้เคียงกันหากมีโอกาสได้รับการศึกษาแตกต่างกันก็ย่อมทำให้ความสามารถแตกต่างกันได้ โอกาสการทำงานก็แตกต่างกันไป การศึกษามีส่วนช่วยให้คนมีความคิด มีเหตุผล และมีความสามารถ สูงขึ้น โดยบุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงย่อมได้รับอำนาจการตัดสินใจด้วยตนเองมากกว่ามีภาระหน้าที่โครงสร้างงานที่มากกว่าทั้งนี้มีการประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาล 4 มาใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้นำท้องถิ่น ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปาณิสรา ตรัสศรี (2559) ได้ศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ผลการเปรียบเทียบ

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า จำแนกตามระดับการศึกษา ประเภทบุคคล และหน่วยงานที่สังกัด โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่น โดยการสนับสนุนให้มีการสัมมนาระหว่างหน่วยงานเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดของผู้นำท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ

8.1.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้ผู้นำท้องถิ่นได้พัฒนาตัวเองเพื่อนำไปเป็นแนวปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานต่อไป

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ควรมีกิจกรรมส่งเสริมศีลธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร และผู้บริหารควรวางแนวทางแก้ไขหากระเบียบใดที่เป็นอุปสรรคขัดขวางการทำงานขององค์กรเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

8.2.2 ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ผู้บริหารควรพัฒนาความสามารถด้านการพูดการรับฟังและแลกเปลี่ยนกรณีมีปัญหากับผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้บริหารไม่ควรตำหนิผู้ใต้บังคับบัญชาต่อหน้าผู้อื่น

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 เทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อให้ทราบว่าปัจจัยใดมีอิทธิพลสัมพันธ์ต่อภาวะผู้นำให้สามารถเชื่อมโยงวิธีการวางรากฐานการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นที่ดีในระดับประเทศอย่างเป็นระบบและเกิดความต่อเนื่อง

8.3.2 ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และการวิจัยติดตามประเมินผลภาวะผู้นำท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ พื้นที่อื่นทั่วประเทศโดยการศึกษาเปรียบเทียบผลการการบูรณาการบนความแตกต่างทางด้านบริบททางวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมกับแต่ละบริบท

9. บรรณานุกรม

- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- ปาณิสรา ตรีศรี. (2559). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- พระบุญเพ็ง สิทธิวงษาม, โยชิตา หลวงสุรินทร์, อมรรัตน์ ปฎิญาวิบูล, กนกอร บุญมี. (2562). การบริหารจัดการท้องถิ่นตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี. **วารสารมหาจุฬานาครธรรมศน์**. 6(5). 2459-2479.
- ภวานี เผือกบัวขาว. (2561). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำวิสาหกิจชุมชนด้านอาหารในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์บนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์**. 20(2). 223-236.
- ยุทธ ไถยวรรณ และกุสุมา ผลาพม. (2553). **พื้นฐานการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 5 ปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- สำนักทะเบียนอำเภอเสลภูมิ. (2565). **ข้อมูลทะเบียนราษฎร ในเขตเทศบาลตำบลพรสวรรค์ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด**. ร้อยเอ็ด : สำนักทะเบียนอำเภอเสลภูมิ.

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรม
สาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะฮี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด*
PUBLIC PARTICIPATION IN THE PREPARATION OF LOCAL DEVELOPMENT
PLANS BY USING THE DHARMA PRINCIPLE "SARANEE DHARMA 6"
IN MA-U SUB-DISTRICT MUNICIPALITY THAWAT BURI DISTRICT
ROI ET PROVINCE

อัชชา อาจเจริญ¹, พชรเดช เสมานู²
Atcha Atcharoen¹, Pacharadet Semanu²
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด^{1,2}
Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus^{1,2}
Email : Atcha03012523@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 เทศบาลตำบลมะฮี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นด้วยหลักธรรมสาราณียธรรม 6 เทศบาลตำบลมะฮี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นด้วยหลักธรรมสาราณียธรรม 6 เทศบาลตำบลมะฮี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีทะเบียนบ้าน ในเขตเทศบาลตำบลมะฮี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 4,526 คนกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 368 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ระหว่าง 0.67-1.00 มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.67-1.00 จำแนกระหว่าง .449 - .935 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะฮี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านโดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติโดยยึดหลักธรรม ข้อเมตตากายกรรมรองลงมา ด้านการร่วมในการประเมินผลยึดหลักธรรมข้อทักขณวิสัยสามัญญตาและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยยึดหลักธรรมข้อเมตตาวจกรรม เมตตามโนกรรม 2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้หลักธรรม สาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะฮี

อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดจำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามอาชีพ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติโดยยึดหลักธรรมข้อ เมตตา ภาวกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน 3. ข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 พบว่า มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางหรือวิธีในการพัฒนาชุมชนให้มีความเป็นอยู่เหมาะสม มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน/โครงการในการพัฒนาชุมชนเพื่อไม่ฟุ่มเฟือยและกำหนดเป้าหมายการพัฒนาตามประเด็นหลักแต่พอดีแก่ฐานะ ร่วมรับผลประโยชน์จากการนำแผนชุมชนไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มกำลังความสามารถหาแนวทางแก้ไขปัญหาจากการจัดทำแผนชุมชนด้วยความเอาใจใส่งานในหน้าที่อย่างประหยัด บุคลากรต้องปฏิบัติต่อหน้าที่ด้วยความมีระเบียบวินัยประพฤติปฏิบัติตามตวับทกกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งตลอดจนจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมของประชาชน; การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น; หลักธรรมสาราณียธรรม 6; เทศบาลตำบลมะฮี

ABSTRACT

The objectives of this thesis were: 1) to study the level of people's participation in the preparation of local development plans based on the Dharma Saranee Dharma principles 6 Ma-U Subdistrict Municipality Thawat Buri District Roi Et Province; 2) to compare the level of people's participation in the preparation of local development plans based on the Dharma Saranee Dharma principles 6 Ma-U Subdistrict Municipality Thawat Buri District Roi Et Provinces Classified by Sex, Age, Education Level and Occupation; and 3) to suggest people's participation in the preparation of a local development plan based on the Dharma Saranee Dharma principles 6 Ma-U Subdistrict Municipality Thawat Buri District Roi Et Province. The sample consisted of 368people, aged 18 years and over, who had a civil registration in the municipality of Thawat Buri District Roi Et Provinces. The instrument used for data collection was a 5-level estimation scale questionnaire with content accuracy of 0.67-1.00, The power rating is classified between .449 - .935,and has a confidence of .98. The statistics used in the research were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The research found that: 1. The overall level public participation in the preparation of local development plans By using the Dharma principle "Saranee Dharma 6" in Ma-U Sub-District Municipality Thawat Buri District Roi Et Province Overall, it's at a high level. development plans By using the Dharma principle "Saranee Dharma 6" in Ma-U Sub-District Municipality Thawat Buri District Roi Et Province Overall, it's at a high level.The aspects in order from the aspect with the

highest average to the lowest were the participation in the practice based on the Dharma principle, item "Metta-Karakarma", followed by the aspect of participation in the evaluation, based on the Dhamma principle "Ditthisamanyata". and the side with the lowest mean is In the aspect of participation in decision-making based on the Dharma principle, "Metta Words Mercy". 2. The results of the comparison of opinion levels on the level of public participation in the preparation of local development plans By using the Dharma principle "Sarane Dharma 6" in Ma-U Sub-District Municipality Thawat Buri District Roi Et Province by gender, age and education level Overall and each aspect is no different. Section by occupation In terms of participation in the practice based on the Dharma principle, the item "Metta Karma" differed statistically at the .05 level. The rest were not different. 3 Suggestions for public participation in the preparation of local development plans By using the dharma principle "Sarane Dharma 6", it was found that they participated in formulating guidelines or methods for community development to have a suitable living environment. Participate in community development plans/projects to not be extravagant and set development goals according to the main issues, but fit the status, Join to benefit from the implementation of the community plan to the fullest potential. Find a solution to the problem from creating a community plan with care for the job in an economical way. Personnel must perform their duties with discipline and strictly comply with the law, rules, regulations and orders as well as the code of conduct.

Keywords : Public Participation; Development Plans; Dharma Principle "Sarane Dharma 6"; Ma-U Sub-District

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การพัฒนาท้องถิ่นจะเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนประชาชนจะมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและความรู้ความสามารถความรับผิดชอบของประชาชนเมื่อเกิดการพัฒนาท้องถิ่นแบบประชาชนมีส่วนร่วมก็จะเกิดการปฏิบัติงานแบบธรรมาภิบาล (Good Governance) ถ้าหากประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองสูงโครงการกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่นก็จะตรงตามความต้องการของประชาชนทำให้เกิดพลังทำให้เกิดความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ การพัฒนาท้องถิ่นก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็วนำความเจริญมาสู่ประเทศชาติและตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวด 2 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะมาตรา 162 ให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองคือ การจัดทำ

แผนพัฒนาท้องถิ่นการจัดการจัดระบบการคมนาคมขนส่งการจัดการสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการ การส่งเสริมอาชีพและพาณิชย์การจัดการวิจัยส่งเสริมกีฬาและการท่องเที่ยวการสังคมสงเคราะห์ การจัดการที่อยู่อาศัยและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การรักษาศิลปวัฒนธรรม การส่งเสริมประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชนการจัดการจัดระบบสาธารณสุข การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน (Ministry of Housing, Communities & Local Government, 2006)

เทศบาลตำบลมะเอี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด มีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะและต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนดการที่เทศบาลจะดำเนินการพัฒนาให้เกิดประโยชน์กับประชาชนมากที่สุดและมีความยั่งยืนมากที่สุดจำเป็นอย่างยิ่งที่เทศบาลต้องสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลการที่จะสร้างการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมต้องทราบก่อนว่าเทศบาลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาลมากน้อยเพียงใดและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในระดับใดการเข้ามามีบทบาทมีในกิจกรรมทางการบริหารระดับท้องถิ่นของประชาชน ในปัจจุบันก็เพื่อจะให้การบริหารงานของแต่ละท้องถิ่นสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เนื่องจากประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมรู้ถึงความต้องการและปัญหาของตนเองได้ดีกว่าบุคคลอื่น ซึ่งมีใช้เป็นคนในท้องถิ่นนั้นๆการยินยอมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการบริหารการปกครองท้องถิ่น จึงเท่ากับเป็นการยอมรับว่าความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นนั้นแตกต่างกันและผู้ที่จะสามารถรู้ถึงความแตกต่างในความต้องการและสามารถตอบสนองได้ตรงตามความต้องการนั้นก็คือประชาชนในท้องถิ่นนั้นนั่นเองและ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 มาตรา 287 ระบุว่าประชาชนในท้องถิ่น มีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวได้ด้วยในกรณีที่การกระทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นในสาระสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งข้อมูลรายละเอียดให้ประชาชนทราบก่อนกระทำการเป็นเวลาพอสมควรและในกรณีที่เห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นก่อนกระทำการนั้นหรืออาจจัดให้ประชาชนออกเสียงประชามติเพื่อตัดสินใจได้ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำงบประมาณการใช้จ่ายและผลการดำเนินงานในรอบปีเพื่อให้ประชาชนมีบทบาทในการทำหน้าที่ในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บทบาทของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมะเอี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่น ตั้งแต่ปี พ.ศ.2561-2564 พบว่า การเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมะเอี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด มีน้อยทำให้การประชาคมและการทบทวนแผนมีปัญหาความไม่เข้าใจของภาคประชาชนว่าไม่ตรงตามความต้องการจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาคม ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 การวิจัยในเรื่องแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2561-2564 โดยใช้หลักธรรม สาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะเอี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นด้วยหลักธรรมสาราณียธรรม 6 เทศบาลตำบลมะฮี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นด้วยหลักธรรมสาราณียธรรม 6 เทศบาลตำบลมะฮี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นด้วยหลักธรรมสาราณียธรรม 6 เทศบาลตำบลมะฮี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 เทศบาลตำบลมะฮี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

3.2 ได้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 เทศบาลตำบลมะฮี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

3.3 ได้ทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 เทศบาลตำบลมะฮี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปและมีทะเบียนราษฎร อยู่ในเขตเทศบาลตำบลมะฮี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 4,526 คน ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอสกลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ณ เดือน กันยายน 2565 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเทศบาลตำบลมะฮี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 368 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Finite Population) โดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 368 คน ความเชื่อมั่น (+5 %) ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎีแนวคิด เอกสารที่เกี่ยวข้องโดยข้อความได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาและแบ่งข้อความออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended) เกี่ยวกับปัจจัยส่วนตัวบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ และระดับการศึกษา ตอนที่ 2 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะฮี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 367 คน มีลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยแบ่งระดับของการวัดออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2552) ตอนที่ 3 เป็นคำถามลักษณะปลายเปิด (Open-ended) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะฮี อำเภอรวัชบุรี จังหวัด

ร้อยเอ็ด มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ระหว่าง 0.67-1.00 มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.67-1.00 จำแนกระหว่าง .449 - .935 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 เทศบาลตำบลมะฮี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะฮี อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมและรายด้าน

การมีส่วนร่วมของประชาชน	ระดับการปฏิบัติ			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยยึดหลักธรรมข้อ “เมตตาวจกรรม เมตตามโนกรรม”	4.29	0.54	มาก	4
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติโดยยึดหลักธรรมข้อ “เมตตาทกกรรม”	4.35	0.52	มาก	1
3. ด้านการร่วมในผลประโยชน์ โดยยึดหลักธรรมข้อ “สาธารณโภคิตา สีสสามัญญตา”	4.30	0.56	มาก	3
4. ด้านการร่วมในการประเมิณผล ยึดหลักธรรม “ข้อ ทิฏฐิสามัญญตา”	4.33	0.49	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.32	0.51	มาก	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรม สาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะฮีอำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.51) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติโดยยึดหลักธรรม ข้อ “เมตตาทกกรรม” ($\bar{X} = 4.35$, S.D.= 0.52) รองลงมา ด้านการร่วมในการประเมิณผล ยึดหลักธรรม “ข้อ ทิฏฐิสามัญญตา” ($\bar{X} = 4.33$, S.D.= 0.49) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยยึดหลักธรรมข้อ “เมตตาวจกรรม เมตตามโนกรรม” ($\bar{X} = 4.29$, S.D.= 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยยึดหลักธรรม ข้อเมตตาวจกรรม เมตตามโนกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ ได้แก่ ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน/โครงการในการพัฒนาชุมชนเพื่อไม่พุ่มเพียรรองลงมา ท่านมีแนวการ

ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจรู้จักแบ่งเก็บแบ่งใช้และซื้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางหรือวิธีในการพัฒนาชุมชนให้มีความเป็นอยู่เหมาะสม

2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติโดยยึดหลักธรรม ข้อเมตตาทกาศกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ ได้แก่ ท่านมีส่วนร่วมเป็นกรรมการในการจัดทำแผนชุมชนโดยความถึงพร้อมด้วยความขยันรองลงมา ท่านมีส่วนร่วมเป็นคณะทำงานปฏิบัติตามแผน ด้วยความหมั่นเพียร โดยสุจริตและซื้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง/หน่วยสนับสนุนจัดการกิจการให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

3. ด้านการร่วมในผลประโยชน์ โดยยึดหลักธรรม ข้อสาธารณโภคิตา สีสสามัญญตา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ ได้แก่ ท่านปฏิบัติต่อหน้าที่ด้วยจิตสำนึกแห่งการรักษาความปลอดภัยและปฏิบัติอย่างเคร่งครัดตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับและคำสั่ง รองลงมา ท่านปฏิบัติต่อหน้าที่ด้วยการให้เกียรติยกย่องปกป้องภัยไม่ล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ ไม่ข่มเหงล่วงเกิน กันเองและซื้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์จากการนำแผนชุมชนไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มกำลังความสามารถ

4. ด้านการร่วมในการประเมิณผล ยึดหลักธรรม ข้อทัญญีสามัญญตา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ ได้แก่ ท่านมีส่วนร่วมตรวจสอบการใช้งบประมาณในการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนั้นไม่ให้เสื่อมเสีย และพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นด้วยความรู้จริงเสมอ รองลงมา ท่านมีส่วนร่วมหาแนวทางแก้ไขปัญหาจากผลการติดตามประเมินงาน เพื่อชุมชน คือ รักษาเงินและรักษางานตามมาตรฐานที่กำหนดและซื้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านได้ศึกษาและทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติหรือคำสั่ง หนังสือที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่

6.2 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้หลักธรรม สาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะอี อำเภอรวิชัยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดจำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามอาชีพ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติโดยยึดหลักธรรมข้อ เมตตาทกาศกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

6.3 ข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรมสาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะอี อำเภอรวิชัยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางหรือวิธีในการพัฒนาชุมชนให้มีความเป็นอยู่เหมาะสม มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน/โครงการในการพัฒนาชุมชนเพื่อไม่พุ่มเฟือยและกำหนดเป้าหมายการพัฒนาตามประเด็นหลักแต่พอดีแก่ฐานะ ร่วมรับผลประโยชน์จากการนำแผนชุมชนไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มกำลังความสามารถหาแนวทางแก้ไขปัญหาจากการจัดทำแผนชุมชนด้วยความเอาใจใส่ในงานในหน้าที่อย่างประหยัด บุคลากรต้องปฏิบัติต่อหน้าที่ด้วยความมีระเบียบวินัยประพฤติปฏิบัติตามตวับทกฏหมายระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งตลอดจนจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจเพื่อนำมาอภิปรายผล ดังนี้

7.1 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักธรรม สาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะอึอำเภอร้อยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจ เป็นเพราะว่า มีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมใน กิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตามผลดังนั้นการมีส่วนร่วมจึงหมายถึง การเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการ ดำเนินงานพัฒนาไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม โดยการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมาย ของสังคมและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และปฏิบัติตามแผนการหรือโครงการ ต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจซึ่งประชาชนหรือชุมชนพัฒนาความสามารถของตนเอง ในการจัดการและ ควบคุมการใช้และกระจายทรัพยากร และปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคมเพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพ ทางเศรษฐกิจและสังคม ตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรีในฐานะสมาชิกสังคมและในการมีส่วนร่วม ประชาชนได้พัฒนาการรับรู้และภูมิปัญญาซึ่งแสดงออกในรูปการตัดสินใจในการกำหนดชีวิตของ ตนเองอย่างเป็นตัวของตัวเองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 มาตรา 287 ระบุว่าประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วม สอดคล้องกับแนวคิดของ เมตต์ เมตต์การุณจิต (2553) สรุปว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคล เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตามผลดังนั้นการมีส่วนร่วมจึงหมายถึง การเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามี ส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนาไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม โดยการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อกำหนดเป้าหมายของสังคมและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และปฏิบัติตาม แผนการหรือโครงการต่างๆ ด้วยความเต็มใจและสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ หยกอำนาจชัย (2554) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วน ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการมีส่วนร่วมของ ประชาชนโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้านได้นำด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมาอภิปรายผลได้ดังนี้ด้านการมีส่วนร่วมใน การตัดสินใจโดยยึดหลักธรรมข้อ “เมตตาวีกรรม เมตตามโนกรรม”โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน/โครงการในการพัฒนาชุมชนเพื่อไม่ พุ่มเพื่อยมีแนวการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจรู้จักแบ่งเก็บแบ่งใช้มีส่วนร่วมใน การจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรมเพื่อไม่ให้สุรุ่ยสุร่ายกำหนดเป้าหมายการพัฒนาด้วย แนวคิดชีวิตที่พอเพียงปฏิบัติงานให้บริการอย่างเท่าเทียมกันด้วยความเคารพใช้ความรู้ความเข้าใจใน ระบบงานและโครงสร้างการทำงานของหน่วยงาน รู้จักแบ่งเก็บแบ่งใช้ตั้งใจในการปฏิบัติงานให้บริการ อย่างรวดเร็วทันต่อเวลาการกำหนดวิธีการพัฒนามตามประเด็นหลัก เพื่อให้บรรลุยุทธศาสตร์แต่ พอดีมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาตามประเด็นหลักแต่พอดีแก่ฐานมีส่วนร่วมในการ กำหนดแนวทางหรือวิธีในการพัฒนาชุมชนให้มีความเป็นอยู่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณา วีรยางกูร (2554) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลอ้อมเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีผลการศึกษาพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณารายได้พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลในระดับมาก

7.2 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักการ “สาราณียธรรม 6” ในเขตเทศบาลตำบลมะอึอำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันหรือมีความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยการกำหนดรายละเอียดของกระบวนการแผนพัฒนาท้องถิ่น ตั้งแต่การจัดทำกาารนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 จำแนกแผนพัฒนาท้องถิ่นออกเป็น 2 ประเภท คือ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติโดยยึดหลักการ ข้อ “เมตตาการุณม” เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้น เทศบาลตำบลมะอึควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นกรรมการในการจัดทำแผนชุมชนโดยความถึงพร้อมด้วยความซัน

8.1.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยยึดหลักการข้อ “เมตตาวิจิตรม เมตตาโมโนกรรม” ดังนั้น เทศบาลตำบลมะอึควรสนับสนุนให้ประชาชนส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางหรือวิธีในการพัฒนาชุมชนให้มีความเป็นอยู่เหมาะสมเพื่อนำไปเป็นแนวปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานต่อไป

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยยึดหลักการข้อ “เมตตาวิจิตรม เมตตาโมโนกรรม” ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางหรือวิธีในการพัฒนาชุมชนให้มีความเป็นอยู่เหมาะสม

8.2.2 ด้านการร่วมในการประเมินผล ยึดหลักการ “ข้อ ทิฏฐิสามัญญตา” ผู้บริหารควรมีความรับผิดชอบต่อน้าที่อย่างเคร่งครัดเพิ่มพูนขีดความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรมีการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้หลักการสาราณียธรรม 6 ในเขตเทศบาลตำบลมะอึ อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดเพื่อให้ทราบว่ปัจจัยใดมีอิทธิพลสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นระบบและเกิดความต่อเนื่อง

8.3.2 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้หลักกรรม เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมกับแต่ละบริบท

9. บรรณานุกรม

- กนกวรรณ หยกอำนวยชัย. (2554). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ : บิซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- ปวีณา วีรยางกูร. (2554). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลอ้อมเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2553). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมประชาชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและราชการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : บุ๊คพอยท์.
- Ministry of Housing, Communities & Local Government. (2006). Annual Report 2006. Norwich : Department for Communities and Local Government.

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศและการพัฒนาการบริการหลังการขาย*
FACTORS AFFECTING PURCHASING DECISIONS OF AIR CONDITIONERS AND
THE DEVELOPMENT OF AFTER-SALES SERVICE OF CONSUMERS

ธิติพงศ์ ลิ้มเลิศฤทธิ์¹, ณฐาพัชร์ วรพงศ์พัชร², ปรีญา ศรีจันทร์³
Tithipong Limlertrid¹, Ntapat Worapongpat², Preeya Srichun³
ศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมชุมชน ผู้ประกอบการ
การท่องเที่ยวและการบริหารการศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีภาคตะวันออกแห่งสุวรรณภูมิ^{1,2,3}
Center for Knowledge Transfer, Technology, Community Innovation,
Entrepreneurship, Tourism and Educational Administration
Eastern Institute of Technology Suvarnabhumi (EITS)^{1,2,3}
Email : Dr.thiwat@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศและการพัฒนาการบริการหลังการขายของผู้บริโภคมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศของผู้บริโภค กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือผู้บริโภคจังหวัดสมุทรสาครจำนวนทั้งหมด 100 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 30-39 ปี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด การบริการหลังการขายที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีระดับความคิดเห็นด้านการตัดสินใจซื้ออยู่ในระดับมาก เนื่องจากการได้รับการบริการหลังการขายที่ดี

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ; เครื่องปรับอากาศ; การพัฒนาการบริการหลังการขาย

ABSTRACT

Research on factors affecting purchasing decisions of air conditioners and the development of after-sales service of consumers. The objective of this research was to study the factors of marketing mix that affect consumers' purchasing decisions of air conditioners. The sample group used in this study. The total number of consumers in Samut Sakhon was 100 people using a simple random sampling method using a questionnaire as a tool to collect data. The statistics used to analyze the data consisted of percentage, frequency, mean, standard deviation. The results showed that most of the samples were female, aged between 30-39 years, working as employees of private companies. The average monthly income is 20,000 baht or more. In addition, it was found that the marketing mix factor After-sales service that affects the decision to buy air conditioners The overall opinion was at the highest level. And there is a high level of opinion on the purchase decision due to the good after-sales service.

Keywords : Factors Affecting purchase decision; Air conditioner; After-sales service development

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ปัจจุบันภาวะโลกร้อนที่ทั่วโลกกำลังเผชิญจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Nino และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลให้ปี ค.ศ.2019 เป็นปีที่โลกร้อนที่สุดของมวลมนุษยชาติ หลังจากที่มีปีที่ร้อนที่สุดมาแล้ว 4 ปีในช่วงปี ค.ศ. 2015-2018 ที่ผ่านมา จากรายงาน Global Climate Risk Index 2019 (Germanwatch, 2018) ของที่ประชุม COP24 หรือการประชุมภาคีแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครั้งที่ 24 ที่เมืองคาโตวิตเซ โปแลนด์ เมื่อปลายปีค.ศ.2018 ระบุว่า เอเชียจะเป็นภูมิภาคที่ต้องรับผลกระทบรุนแรงที่สุด โดยมีประเทศในเอเชียถึง 5 ประเทศติด 10 อันดับแรกของประเทศที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด ซึ่งประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 10 ขึ้นมาจากอันดับที่ 20 เมื่อปีค.ศ. 2016 หากแนวโน้มของสภาพภูมิอากาศเช่นนี้ยังคงดำเนินต่อไป โลกจะมีอุณหภูมิเพิ่มขึ้น 3-5 องศาเซลเซียสภายในช่วงสิ้นศตวรรษนี้(วริศรา แซ่อู่, 2017)

ในสภาวะโลกร้อนดังกล่าวนี้ เครื่องปรับอากาศจึงเป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าที่จำเป็นสำหรับการปรับอากาศทั้งภายในบ้าน สำนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการใช้และมูลค่าของตลาดเครื่องปรับอากาศมาจากปัจจัยสภาพอากาศและฤดูกาล โดยเฉพาะในช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคมของทุกปี (ดาวรุ่ง รตาวงษ์ไกร, 2021)

ภาพรวมของตลาดเครื่องปรับอากาศมูลค่า 60,000 ล้านบาท ในประเทศไทยยังขยายตัวไม่ต่ำกว่า 5-10 % ทั้งตลาดโครงการและตลาดที่อยู่อาศัย (ศูนย์วิจัยกรุงศรี 2563) อัตราการครอบครองเครื่องปรับอากาศต่อครัวเรือนของคนไทยยังต่ำโดยในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 50% ต่างจังหวัด 10% ภาพรวมทั้งประเทศเฉลี่ย 40% ยังมีช่องว่างในการขยายตลาดอีกมากโดยเฉพาะ

ลาดต่างจังหวัด เขตเทศบาลที่มีกำลังซื้อและไลฟ์สไตล์คล้ายกับคนกรุงเทพฯ หลายๆแบรนด์หันมาให้ความสำคัญกับการขยายตลาดโครงการต่างๆทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ โรงแรม โรงพยาบาล ซึ่งในขณะนี้แบรนด์ชั้นนำที่มีส่วนแบ่งการตลาดมากที่สุดเป็นแบรนด์ญี่ปุ่นได้แก่ Mitsubishi Electric รองลงมาคือ Daikinแบรนด์จากเกาหลีใต้อย่าง Samsung และLG ก็ได้รับความนิยมไม่แพ้กัน สถานการณ์การแข่งขันในตลาดเครื่องปรับอากาศสำหรับที่อยู่อาศัยรุนแรงมากขึ้น มีแบรนด์จากจีนเช่น Haier, Midea เข้ามาแข่งขันด้วยการลดลงมาต่ำถึง 30 % (ญาณิศา ถาวรรัตน์, 2560)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจว่าผู้บริโภคมีเกณฑ์ในการซื้อเครื่องปรับอากาศอย่างไร เพื่อจะไต่ทราบและเข้าใจถึงกระบวนการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศโดยพิจารณาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดได้แก่ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการด้านสภาพแวดล้อมและกายภาพที่มีผลต่อการซื้อเครื่องปรับอากาศสำหรับที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้ผลิตเครื่องปรับอากาศ ผู้ผลิตที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทาน ผู้จำหน่ายเครื่องปรับอากาศในการนำไปกำหนดส่วนประสมทางการตลาดเพื่อการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดและต่อยอดการจำหน่ายและการพัฒนาบริการหลังการขายที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศและการพัฒนาบริการหลังการขายจังหวัดสมุทรสาคร

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 เพื่อทราบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศและวางแผนการพัฒนาบริการหลังการขายจังหวัดสมุทรสาคร

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) โดยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัย คือแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ

กลุ่มประชากรสมุทรสาคร อำเภอกะทู้แบบซึ่งรู้จำนวนประชากรที่แน่นอน คือทั้งหมด 100 คน จากสูตรคำนวณ Yamaneค่าความคลาดเคลื่อนอยู่ที่ 0.05จากการคำนวณพบว่า ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมเท่ากับ 97 ตัวอย่าง อย่างไรก็ตามเพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้จัดทำแบบสอบถามเพิ่มขึ้นอีก 3 % รวมทั้งหมดใช้กลุ่มตัวอย่างที่ 100 ตัวอย่างโดยแบบสอบถามจะถูกแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (7P's) ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศ ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการ

จัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ ด้านสภาพแวดล้อมและ
กายภาพ โดยคำถามจะมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์สถิติเชิง
พรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) ในการ
วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์วัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยส่วน
ประสมทางการตลาดและการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศ

5. ผลการวิจัย

จากกรวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศ
สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
ใหญ่เป็นเพศหญิง มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ 20,000 บาทขึ้นไป

5.2 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการ
ตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ระดับความสำคัญในภาพรวมอยู่ในระดับ
ความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.332 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.756
เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุดได้แก่ ด้านบุคลากร รองลงมา คือ ด้าน
สภาพแวดล้อมและกายภาพ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการ
และด้านการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นโดยรวมต่อปัจจัยที่มีผลต่อการ
ตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.810 และมีส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.896

5.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน ได้ผลสรุปว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (7P's) มีผลต่อ
การตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า Sig
ที่ระดับ 0.003 มีทั้งหมด 2 ด้าน เรียงตามลำดับได้แก่ ด้านบุคลากร และด้านราคา ที่มีผลต่อการ
ตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศโดยมีค่าการพยากรณ์ แสดงว่าตัวแปรส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อ
การตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศได้ร้อยละ 11.1 ผลการวิจัยพบว่า จากการทำการสำรวจการวิจัย
ข้อมูลข้างต้น ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อเครื่องปรับอากาศมากที่สุดคือ ด้านบุคลากร และอันดับรองลงมา
คือด้านสภาพแวดล้อมและกายภาพ ตามลำดับ

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 การตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศของจำนวนบุคคลที่กรอกแบบสอบถามให้
ความสำคัญกับด้านบุคลากรมากเป็นอันดับ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการตัดสินใจยังคงให้ความสำคัญ
และเชื่อกับตัวบุคลากรมากกว่าปัจจัยอื่นๆ ทางการตลาดที่จะมีผลตามหลังมาซึ่งสอดคล้องกับการ
ตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึง กระบวนการในการเลือกที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งจาก
ทางเลือกต่างๆที่มีอยู่ ซึ่งผู้บริโภคมักจะต้องตัดสินใจในทางเลือกต่างๆ ของสินค้าและบริการอยู่เสมอ
โดยที่เขาจะเลือกสินค้าหรือบริการตามข้อมูลและข้อจำกัดของสถานการณ์ การตัดสินใจจึงเป็น

กระบวนการที่สำคัญและอยู่ภายในจิตใจของผู้บริโภคซึ่งสอดคล้องกับ (จุฬาพัฒน์ ธิโสภา, ศุภชาติ เอี่ยมรัตนกุล, 2563) จากการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศ ผู้วิจัยขอสรุปการอภิปรายดังนี้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญโดยรวมมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านบุคลากรมีระดับความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือด้านสภาพแวดล้อมและกายภาพด้านราคา ด้านช่องทางการจำหน่าย ด้านผลิตภัณฑ์ ส่วนระดับความสำคัญมากคือด้านกระบวนการและด้านการส่งเสริมการตลาด ซึ่งสอดคล้องกับ (จิตวัฒนา คุณโห และยุพาวรรณ วรณวณิช, 2563).สามารถอภิปรายผลเพิ่มเติมได้ดังนี้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ไม่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอาจรับรู้ข้อมูลเครื่องปรับอากาศในเรื่องของรูปแบบผลิตภัณฑ์ ราคาสินค้า คุณภาพของผลิตภัณฑ์ฟังก์ชันการใช้งาน ความมีชื่อเสียงของแต่ละตราสินค้า ไม่ได้เป็นเชิงลึก จึงไม่สามารถเปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์ทำให้ไม่คำนึงถึงปัจจัยด้านนี้เป็นหลักในการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศรวมถึงการให้บริการก่อนและหลังการขาย (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2565)

6.2 จากการศึกษาด้านข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปวางแผนในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนเพื่อวางแผนกลยุทธ์การขายในครั้งต่อไป (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2565)

6.3 จากการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศของนักศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านราคาเป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ราคาสินค้าเหมาะสมกับคุณภาพ มีป้ายแสดงราคาสินค้าที่ชัดเจน มีส่วนลดเมื่อชำระด้วยเงินสด สามารถผ่อนชำระด้วยบัตรเครดิตและราคาอะไหล่ไม่แพง รองลงมาคือปัจจัยด้านบุคลากร ได้แก่ พนักงานขายสามารถอธิบายรายละเอียดของสินค้าได้เป็นอย่างดี มีใจในการให้บริการ มนุษย์สัมพันธ์ดี และมีมารยาท แก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว พนักงานขายมีความรู้ความเข้าใจในสินค้าเป็นอย่างดี (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชรและชัยวิษญู ม่วงหมี, 2565)และมีจำนวนพนักงานเพียงพอกับการให้บริการเพื่อเพิ่มการเติบโตของธุรกิจอย่างต่อเนื่องผู้ประกอบธุรกิจควรจะให้ความสำคัญในปัจจัยเหล่านี้ นอกเหนือจากการแข่งขันทางด้านนวัตกรรมในการพัฒนาสินค้าแต่เพียงอย่างเดียว เนื่องจากในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ราคาสินค้าเครื่องปรับอากาศ ฟังก์ชันการใช้ งานมีหลากหลายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นตราสินค้าของประเทศอเมริกา ญี่ปุ่นหรือจีน ดังนั้นการแข่งขันทางด้านราคาจึงมีความรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากราคาของเครื่องปรับอากาศในปัจจุบันมีราคาที่เข้าถึงได้ไม่ยาก ซึ่งสอดคล้องกับ (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2565) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยีเครื่องปรับอากาศไม่มากนัก จึงมุ่งเน้นการเปรียบเทียบในด้านราคาเป็นหลัก หากผู้ประกอบธุรกิจทางด้านเครื่องปรับอากาศสามารถฝึกอบรมพนักงานขายในการให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ให้ผู้บริโภคเข้าใจง่าย สามารถโน้มน้าวใจผู้บริโภคและการให้บริการที่ดีเยี่ยมได้ จะทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศได้ไม่ยากและอาจมีการซื้อซ้ำในครั้ง (ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2565)

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

7.1.1 ควรพัฒนาและศึกษาปัจจัยการเลือกซื้อสินค้าของผู้บริโภค คือปัจจัยด้านบุคลากร ได้แก่ พนักงานขายตั้งนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ เพิ่มการฝึกอบรมให้กับพนักงานขายเกี่ยวกับรายละเอียดของสินค้า และการให้บริการ มนุษย์สัมพันธ์และมีมารยาท การแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว พนักงานควรได้รับการเรียนรู้และความเข้าใจในสินค้าเป็นอย่างดี และมีจำนวนพนักงานเพียงพอกับการให้บริการเพื่อเพิ่มการเติบโตของธุรกิจอย่างต่อเนื่องผู้ประกอบการธุรกิจ

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

7.2.1 ควรศึกษาปัจจัยในการเลือกซื้อลำดับถัดมาคือ ราคาสินค้า และคุณภาพ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ กำหนดราคาสินค้าที่สมเหตุสมผล ให้สอดคล้องกับคุณภาพของสินค้าที่ผู้บริโภคควรจะได้รับ และปัจจัยการเลือกซื้อขั้นสุดท้ายคือการบริการหลังการขายตั้งนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ควรพัฒนาและส่งเสริมการบริการหลังการขายให้กับพนักงานในรูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะที่จำเป็น

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

7.3.1 ควรทำการศึกษาในเขตพื้นที่อื่นๆ เพื่อศึกษาความแตกต่างของผู้บริโภคในแต่ละพื้นที่ เพื่อสามารถนำข้อมูลที่หลากหลายมาใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.3.2 ควรทำการศึกษาตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่นพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก เช่น ราคาสินค้าเครื่องปรับอากาศใดที่ได้รับความนิยมมากที่สุด จำนวนเครื่องปรับอากาศต่อครัวเรือน เป็นต้น

7.3.3 ควรทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เคยซื้อเครื่องปรับอากาศจากช่องทางออนไลน์ เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการที่มีช่องทางการจำหน่ายแบบออนไลน์ในการวางกลยุทธ์การขายให้เข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป

8. บรรณานุกรม

จิตวัฒนา คุณโห และยุพาวรรณ วรรณวานิชย์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อส่วนประสมทางการตลาดของเครื่องปรับอากาศระบบอินเวอร์เตอร์ของกลุ่ม คนวัยทำงาน. *วารสารสมาคมนักวิจัย*. 25(3). 451-464.

จุฬาพัฒน์ ธิโสภา, ศุภชาติ เอี่ยมรัตนกุล. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าด้วยแสงอาทิตย์สาห รับบ้านอยู่อาศัยโดยวิธีการวิเคราะห์เชิงลำดับชั้น. *วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา*. 8(2). 400-409.

ญาณิศา ถาวรรัตน์. (2560). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศ*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร์ และชัยวิษณุ ม่วงหมี (2565). การพัฒนาการให้บริการของ CU Savings COOP จำกัด. *วารสารวิทยาการจักรวาลยอลงกรณ์ปริทัศน์*. 3(2). 42-50.

- ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร์. (2565) การพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขับรถขนส่งสารเคมี. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**. 3(1). 32-39.
- ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร์. (2565). การพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการของพนักงานบริษัท ประธานการไฟฟ้า จำกัด. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มมร วิทยาเขตอีสาน**. 3(1). 40-54.
- ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร์. (2565). คุณภาพการให้บริการของธุรกิจรับผลิตอาหารเสริมครบวงจร ในอำเภอเมือง สมุทรสาคร. **วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย**. 1(2). 41-51.
- ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร์. (2565). ส่วนประสมทางการตลาดและการตัดสินใจท่องเที่ยวตลาดน้ำวัดตะเคียน นนทบุรี ในสถานการณ์โควิด 19. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มมร วิทยาเขตอีสาน**. 3(2). 33-53.
- ดาวรุ่ง รตาวงษ์ไกร. (2021). ปัจจัยทางการจัดการการตลาดที่มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศเพื่อที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคในอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี. **วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. 6(2). 82-93.
- วิศรา แซ่อู๋. (2560). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องปรับอากาศกรณีศึกษาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดระนอง. **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**. 1(1). 155-165.

ปัจจัยที่มีผลต่อการลาออกของพนักงาน บริษัท LLL จำกัด* FACTOR AFFECTING EMPLOYEE RESIGNATION OF LLL COMPANY

ณัฐพัชร วรพงศ์พัชร¹, นันทวุฒิ ทาวัน², อธิพงษ์ ลิ้มเลิศฤทธิ์³, ปรีญา ศรีจันทร์⁴
Ntapat Worapongpat¹, Nuntawut Tawan², Tithipong Limlertrid³, Preeya Srichun⁴
ศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมชุมชน ผู้ประกอบการ
การท่องเที่ยวและการบริหารการศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีภาคตะวันออกแห่งสุวรรณภูมิ^{1,3,4}
Center for Knowledge Transfer, Technology, Community Innovation,
Entrepreneurship, Tourism and Educational Administration
Eastern Institute of Technology Suvarnabhumi (EITS)^{1,3,4}
สถาบันเทคโนโลยียานยนต์มหาชัย²
Mahachai Institute of Automotive Technology²
Email : dr.thiwat@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการลาออกของพนักงาน : ศึกษาพนักงานกลุ่มบริษัทลานนา ไม้้อดไทยจำกัด ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการทำงานปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะลาออกของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท ลานนาไม้้อดไทย จำกัด และแนวทางในการป้องกันและวิธีการในการรักษาหรือจูงใจพนักงานที่มีคุณภาพให้ทำงานกับองค์กรต่อไป กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ พนักงานกลุ่ม บริษัท ลานนาไม้้อดไทย จำกัด จำนวน 150 คน การศึกษาครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การค่าร้อยละ และการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยที่มีผลต่อการลาออกของพนักงานกลุ่มบริษัทลานนาไม้้อดไทย จำกัดพบว่าพนักงานไม่พึงพอใจในผู้บังคับบัญชา ไม่พึงพอใจในโอกาสความก้าวหน้า ไม่พึงพอใจในสภาพการทำงาน ไม่พึงพอใจในเพื่อนร่วมงาน ไม่พึงพอใจในรายได้หรือค่าตอบแทน ไม่พึงพอใจในลักษณะงาน 2. ปัจจัยด้านเพื่อนร่วมงานในการไม่สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานในหน่วยงานได้ สถานที่ทำงานไม่มีอุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสม สถานที่ทำงานไม่มีห้องน้ำที่เพียงพอ ส่วนข้อที่มีระดับความคิดเห็นปานกลาง คือ สถานที่ทำงานอาจก่อให้เกิดอันตราย สถานที่ทำงานไม่มีห้องอาหารที่เพียงพอ สถานที่ทำงานไม่มีความสะดวกสบาย ตามลำดับ

คำสำคัญ : การตัดสินใจลาออกของพนักงาน; แนวทางในการป้องกัน; พนักงานบริษัท

ABSTRACT

Study subject Factors Affecting Employee Resignation: This study of employees of Lanna Thai Plywood Co., Ltd. aimed to study working conditions and factors affecting the intention to resign from operating staff of Lanna Thai Plywood Co., Ltd. and prevention guidelines and methods for retaining or motivating qualified employees to continue working with the organization. The study sample was employees of Lanna Plywood Thai Company Limited a sample of 150 people. In this study, the research tools are a quantitative tool Use the questionnaire that the study has created as a tool to collect data from the sample. The statistics used in the data analysis were the percentage and the mean and standard deviation.

The results showed that: 1. Factors affecting the resignation of employees of Lanna Thai Plywood Company Limited It was found that employees were dissatisfied with their supervisors. dissatisfied with advancement opportunities dissatisfied with working conditions Dissatisfied with colleagues, dissatisfaction with income or compensation dissatisfied with the nature of the job. 2. Colleague factors in being unable to work with colleagues in the agency The workplace does not have proper protective equipment. The workplace does not have adequate restrooms. The point with a moderate level of opinion is that the workplace may be dangerous. no work place There is enough dining room. The workplace is not comfortable, respectively.

Keywords : Employee Resignation Decision; Prevention Guidelines; Company Employees

1.ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

บริษัท ลานนาไม้อัดไทยจำกัด เป็นหนึ่งในเครือของ บริษัท สุขสวัสดิ์ไม้อัดไทยจำกัด ได้เริ่มเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2544 ด้วยทุนจดทะเบียน 100 ล้านบาท เพื่อประกอบธุรกิจการค้าไม้อัด อาทิเช่น ขายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ปัจจุบันบริษัทฯ ลานนาไม้อัดไทยจำกัด มีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 100 ล้านบาท โดยบริษัทมีอยู่ด้วยกัน 9 สาขา ประกอบด้วยสำนักงานใหญ่ที่ จังหวัดเชียงใหม่และสาขา ที่ไทรน้อย บางโพ พัทยา หาดใหญ่ ขอนแก่น โคราซ พิษณุโลก สุราษฎร์ธานี โดยบริษัททั้ง 9 สาขา มีความมุ่งมั่นที่จะจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไม้อัดที่มีคุณภาพเพื่อให้ลูกค้าไม่เกิดความพึงพอใจให้มากที่สุดบริษัท สุขสวัสดิ์ไม้อัดไทย จำกัดและ บริษัท ลานนาไม้อัดไทย จำกัด ปัจจุบันจำหน่ายไม้อัดรวมทั้งหมด 3 รุ่นด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย รุ่นสุขสวัสดิ์ รุ่นดีดี และรุ่นลานนา โดยเริ่มต้นจากสาขาแรกของบริษัท สุขสวัสดิ์ไม้อัดไทย จำกัดเมื่อปี 2544 ที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ไม้อัดและอุปกรณ์ สำหรับงานเฟอร์นิเจอร์ต่างๆทั้งปลีกและส่ง จนเมื่อปี 2557 ที่ผ่านมา บริษัทสุขสวัสดิ์ไม้อัดไทยได้ขยายเติบโตและมีพื้นที่จัดเก็บสต็อกสินค้าบนเนื้อที่มากกว่า 45 ไร่ หรือ 40,000 ตร.ม. รวมเป็นคลังสินค้าที่กระจายอยู่ทั่วประเทศไทย ด้วยจุดยุทธศาสตร์ที่ดีเยี่ยมทั้งหมด 8 แห่ง ซึ่งทำให้ลูกค้ามั่นใจได้ว่าไม้อัดที่จะได้รับ จะตอบโจทย์ความต้องการและคุณภาพของสินค้า จนกลายเป็นสโตร์แกน

ที่ว่า "คิดถึงไม้อัดคุณภาพ คิดถึงไม้อัดลานนา (ชญาดา ธนาบุญรัตน์, กัญณภัทร วรรณพุด, กฤตผล จิตมั่น, วิจารณ์ จันทาว, 2562)

การปฏิบัติงานฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ของบริษัท ลานนาไม้อัดไทยจำกัดมีหน้าที่ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ที่ต้องจัดอบรมปฐมนิเทศพนักงานที่เข้ามาใหม่ ให้รับทราบเกี่ยวกับนโยบาย คุณภาพ วิสัยทัศน์ พันธกิจ สวัสดิการ และการทำ งานของแต่ละแผนก จึงมองเห็นปัญหาของการหาบุคลากรใหม่ๆ ตลอดโดยพนักงานมีการลาออกอยู่เป็นประจำ เนื่องจากการปฏิบัติงานเป็นการออกไปส่งสินค้า ซึ่งตอนขึ้นสินค้ามีรถโพล์คลิฟท์ในการขึ้นสินค้าแต่ตอนลงสินค้าใช้คนลงสินค้าเป็นหลัก ในรถหนึ่งคันจะมีพนักงานทั้งหมด 4 คน แบ่งเป็นคนขับรถ 1 คน เด็ก รถ 3 คน จึงเป็นงานที่หนักเพราะมาจากร้านของลูกค้ามีพื้นที่จำกัดจึงทำให้ยากต่อการลงสินค้าจึงทำให้พนักงานลาออกกันบ่อยมากเนื่องด้วยปัจจุบันกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ประกอบกับการเกิดขึ้นมาของบริษัทโรงงานอุตสาหกรรมในลักษณะเหมือน ๆ กันหลาย ๆ แห่งทำให้บริษัทสูญเสียบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในขณะที่บริษัทไม่สามารถหาบุคลากรมาทดแทนกรณีที่บุคลากรของบริษัทฯ ขอลาออก ซึ่งบุคลากรเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่มีศักยภาพในการทำงานเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ อีกทั้งยังสามารถทำประโยชน์ให้แก่บริษัทฯ ได้ในระยะยาวการที่บริษัทขาดแคลนบุคลากรในบริษัทฯ จึงมีผลกระทบทำให้เกิดปัญหาต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานทำให้มีผลต่อกำลังบุคลากร(ศศิมาภรณ์ บุญช่วย, ภูษิตวงศ์ หล่อสายชล, 2020)

คณะผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาถึงสาเหตุอันแท้จริงที่ทำให้พนักงานลาออกเพื่อการแก้ไขปัญหาการลาออกของพนักงานบริษัท ลานนาไม้อัดไทยจำกัด การปรับปรุงสวัสดิการของพนักงานเพื่อเป็นแรงจูงใจ ขวัญกำลังใจให้พนักงาน รวมถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านบุคลากรและจะเป็นประโยชน์กับองค์กรธุรกิจประเภทเดียวกันต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพการทำงานปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะลาออกของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท ลานนาไม้อัดไทย จำกัด

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้ทราบสาเหตุและใช้วางแผนแก้ปัญหาสภาพการทำงานปัจจัยที่มีผลต่อการลาออกของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท ลานนาไม้อัดไทย จำกัด

4. วิธีดำเนินงานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานกลุ่มบริษัท ลานนาไม้อัดไทยจำกัด ปัจจุบันยังคงเป็นพนักงานกลุ่มบริษัทลานนาไม้อัดไทยจำกัด จำนวนทั้งสิ้น 370 คน กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5% จากประชากรทั้งหมด 370 คน ใช้สูตรคำนวณแล้วได้จำนวนตัวกลุ่มอย่างจากการคำนวณ 186 คน

ดังนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ระยะเวลาในการศึกษา เดือนสิงหาคม ถึง เดือนกันยายน 2564 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวบุคคล (เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, สถานภาพ, รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน, อายุการทำงาน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบ รายการ (Check List) จำนวน 6 ข้อ ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะลาออกของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการประกอบด้วยทั้งหมด 6 ด้าน ซึ่งในแต่ละด้านมี จำนวน 5 ข้อ รวมแล้วจึงมีคำถาม จำนวน 30 ข้อ ประเมินแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 มากที่สุด=5, มาก=4, ปานกลาง=3, น้อย=2, น้อยที่สุด=1 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ แบบตรวจสอบรายการ (Check list) ใช้เพื่อตรวจสอบและสร้างรูปแบบที่เหมาะสมโดยวิธีอ้างอิงผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เพื่อตรวจสอบรายการ เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของการนำรูปแบบไปใช้ ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) เกี่ยวกับความถูกต้องเหมาะสมความเป็นไปได้ และการนำไปใช้ ประโยชน์และข้อวิจารณ์อื่นๆ การหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการทดสอบความเที่ยงตรง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยไปทดสอบความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct) และเชิงเนื้อหา (Content) โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยพิจารณาเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .5 ขึ้นไป และทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของครอนบาค และค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยหาค่า Item Total Correlation ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .982 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) แจกแบบสอบถาม ให้แก่ พนักงานฝ่ายปฏิบัติการของ บริษัท ลานนาไม้อัดไทย จำกัด จำนวน 150 คน ตามที่ได้กำหนดไว้ 2) ตอบข้อซักถามบางประการที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาจจะต้องการคำอธิบายเพิ่มเติม 3) เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้ข้อมูลครบถ้วนแล้ว เพื่อนำไปจัดทำข้อมูลและเตรียมสำหรับการ วิเคราะห์ ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะลาออกของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท ลานนาไม้อัดไทย จำกัด มีพนักงานฝ่ายปฏิบัติการที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 150 คน พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 และ เพศหญิง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ส่วนใหญ่ มีอายุ 20 - 30 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมาคือ อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3, อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และ อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ม.6 หรือ ปวช. จำนวน 111 คน คิด เป็นร้อยละ 74.0 รองลงมาคือ อนุปริญญา หรือ ปวส. จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3, และ ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 119 คน คิด เป็นร้อยละ 79.3 รองลงมาคือ สถานภาพสมรส จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3, สถานภาพ หม้าย/หย่า ร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท จำนวน

135 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ มีอายุในการทำงาน 2 ปี - 3 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมาคือ มีอายุในการทำงาน มากกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3, มีอายุในการทำงาน 4 ปี - 5 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7, มีอายุในการทำงาน 6 เดือน - 1 ปีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และ มีอายุในการทำงาน ต่ำกว่า 6 เดือน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะลาออกของ พนักงานฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท ลานนาไม้อัดไทย จำกัด มีปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะลาออก ประกอบไปด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ไม่พึงพอใจในรายได้หรือค่าตอบแทน ไม่พึงพอใจในลักษณะงาน ไม่พึงพอใจใน ผู้บังคับบัญชา ไม่พึงพอใจในเพื่อนร่วมงาน ไม่พึงพอใจสภาพการทำงาน ไม่พึงพอใจในโอกาสความก้าวหน้า ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะลาออกของ พนักงานฝ่ายปฏิบัติการโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.49) เมื่อพิจารณา 10 เป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นมาก คือ ไม่พึงพอใจในผู้บังคับบัญชา ไม่พึงพอใจในโอกาส ความก้าวหน้า ไม่พึงพอใจในสภาพการทำงาน ไม่พึงพอใจในเพื่อนร่วมงาน (\bar{X} = 3.81, \bar{X} = 3.73, \bar{X} = 3.51, \bar{X} = 3.44) ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นปานกลาง คือ ไม่พึงพอใจในรายได้หรือค่าตอบแทน ไม่พึงพอใจในลักษณะงาน (\bar{X} = 3.32, \bar{X} = 3.11) ตามลำดับ

6. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะลาออกของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการลานนาไม้อัดไทยจำกัดโดยรวมอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือไม่พึงพอใจในผู้บังคับบัญชาไม่พึงพอใจในโอกาสความก้าวหน้าไม่พึงพอใจในสภาพการทำงานไม่พึงพอใจในเพื่อนร่วมงานไม่พึงพอใจในรายได้หรือค่าตอบแทน ไม่พึงพอใจในลักษณะงาน (กฤษณพร ศุภรนนท์, ฤทัยรัตน์ พามา, อุมาพร ไชยจำเริญ, 2563) โดยมีประเด็นอภิปรายเพิ่มเติม ดังนี้

เพื่อนร่วมงานในการไม่สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานในหน่วยงานได้ สถานที่ทำงานไม่มีอุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสม สถานที่ทำงานไม่มีห้องน้ำที่เพียงพอ (ณัฐพัชร์ วรพงษ์พัชร์, 2565). ส่วนข้อที่มีระดับความคิดเห็นปานกลาง คือ สถานที่ทำงานอาจก่อให้เกิดอันตราย สถานที่ทำงานไม่มีห้องอาหารที่เพียงพอ สถานที่ทำงานไม่มีความสะดวกสบาย ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐธยาน์ อำไพวงษ์ (2559) และ ฌปภัช นาคเจือทอง(2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลาออกของพนักงานขับรถขนส่งในเขตนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดและนิคมอมตะซิตี้ จังหวัดระยอง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันจะมีการตัดสินใจลาออกที่แตกต่างกันของพนักงานขับรถขนส่ง ในเขตนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดและนิคมอมตะซิตี้ จังหวัดระยองในด้านของเงินเดือน ระดับการศึกษาและระยะเวลาการปฏิบัติงานปัจจัยจิตใจและปัจจัยค่าจูงมีผลต่อแนวโน้มการลาออกของพนักงานในเขตสวนอุตสาหกรรมโรจนะจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่ในระดับมากตามลำดับโอกาสความก้าวหน้าปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะลาออกของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการ ลานนาไม้อัดไทย จำกัด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับความคิดเห็นมากคือขาดโอกาสเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในงานที่ท่าน

ปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิกร ช่วยศรี (2551) และ วรกิจ สารสนธิ (2556) ได้
ทำการศึกษารื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลาออกจากงานของพนักงานฝ่ายผลิต กรณีศึกษา :
บริษัทพรอคเตอร์ แอนด์ แกมเบิล แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด พบว่าพบว่าด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทาง
สังคมมีผลในการตัดสินใจลาออกอย่างมีนัยสำคัญ ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการลาออกอย่างมีนัยสำคัญคือ
ปัจจัยด้านด้านลักษณะงาน ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม(ณัฐพัชร วรพงศ์พัชร, 2565)ปัจจัยด้าน
หัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน ไม่พึงพอใจในเกณฑ์การปรับเลื่อนตำแหน่งงาน ไม่พึงพอใจกับโอกาส
ในการพัฒนาทักษะการทำงานที่ท่าน ได้รับ ไม่พึงพอใจกับความก้าวหน้าที่ท่านได้รับการทำงาน
ขาดโอกาสได้รับการฝึกอบรม ต่าง ๆ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิ อ่วมเพ็ง (2558)
พบว่า กำลังประสบกับปัญหาการขาดแคลนบุคลากร มีอัตราการลาออกของพนักงานที่สูงมาก เทียบ
กับตอนที่ยังเป็นแผนกฯ หนึ่งในบริษัททำให้พนักงานที่ยังคงอยู่ต้องรับผิดชอบภาระงานที่มากขึ้น ทั้งนี้
ข้อเสนอแนะจากการศึกษาพบว่า ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ของบริษัทควรให้ความสำคัญกับความเห็นของ
พนักงาน ในด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงเป็นหลัก

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

7.1.1 ควรมีการจ่ายเงินค่าตอบแทนให้มีความยุติธรรมเหมาะสมกับงานหรือ ช่วงเวลา
ในการทำงาน โดยมีพิจารณาจากผลการงานที่ได้ปฏิบัติจริง คือ ถ้าพนักงานคนใดมีอายุในการ
ทำงานที่มากกว่าก็ควรที่จะได้รับค่าตอบแทนที่มากกว่า หรือมีการจ่ายเงินค่าตอบแทนให้สูงขึ้นตาม
ผลงานที่ พนักงานแต่ละคนได้ปฏิบัติจริง ๆ เพื่อไม่ทำให้พนักงานเกิดความคิดที่จะลาออกจากงานใน
อนาคต ซึ่งเมื่อ จ่ายค่าตอบแทนให้เหมาะสมจะส่งผลทำให้พนักงานได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนที่
เพียงพอกับการใช้จ่ายโดยที่ทางบริษัทอาจจะเข้ามาดูแลในส่วนของ การให้ช่วยเหลือเพื่อลด
ค่าใช้จ่ายของพนักงานลงได้ เช่น การจัดสวัสดิการอาหารราคาถูกลง การจัดสรรที่พักพนักงานให้อยู่ใกล้
พื้นที่ปฏิบัติงาน เพื่อช่วยในเรื่องของการ ลดค่าใช้จ่ายของพนักงานลงได้บ้าง และในส่วนของ การ
จ่ายเงินค่าตอบแทน (โบนัส) ที่ไม่เหมาะสมกับรายได้ ที่บริษัทได้รับ อาจจะทำให้พนักงานไม่มี
แรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งหากผู้บริหารไม่ต้องการให้พนักงานเกิด การลาออกมากขึ้น การจ่ายเงิน
ค่าตอบแทนในส่วนของ (โบนัส) ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะมีการมอบให้แก่ พนักงานตามสัดส่วน
รายได้ที่เหมาะสม และไม่เป็นการทำให้พนักงานมีความรู้สึกที่ว่าทางบริษัทกำลังเอาเปรียบพนักงาน

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

7.2.1 ควรมีการจัดการทำงานดั่งนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดั่งนี้ควรมี
การจัดการทำงาน ให้พนักงานรู้สึกว่าการที่ทำงานที่มีความ หลากหลาย เช่น อาจมีการหมุนเวียนงานที่ทำ
หรืออาจมีการจัดกิจกรรมในระหว่างวันและควรจัดให้พนักงานได้ทำงานในส่วนที่ตนเองถนัดเพื่อให้
เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไปโดยที่ทางบริษัทควรมีการทำแบบประเมินให้พนักงานกรอกความถนัด
ในแผนกต่างๆ เพื่อสามารถนำมาเป็นแนวทางให้ฝ่ายทรัพยากรบุคคลได้จัดสรรพนักงานเข้าไปทำงาน
ได้ตรงตามความถนัดของพนักงานอีกทั้งในเรื่องของการมอบหมายให้พนักงานได้ทำงานตามความรู้
ความสามารถที่ตนเองมีก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะเมื่อบริษัทได้มอบหมายงานที่ เหมาะสมกับพนักงาน

ย่อมจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่บริษัทจะได้รับกลับคืนมา ตัวอย่างเช่น ถ้าพนักงานได้ทำงานตามความรู้ความสามารถที่ตนมี พนักงานจะสามารถทำงานหรือสามารถที่จะผลิตชิ้นงานได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ดียิ่งขึ้น โดยที่ใช้ในเวลาในการทำงานเท่าเดิม

7.2.2 บริษัทควรจัดหาอุปกรณ์ป้องกันในขณะที่พนักงานทำงานอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้งาน อุปกรณ์ต้องพร้อม ไม่เกิดการชำรุด เสียหาย ซึ่งเป็นสิ่งที่จะทำให้พนักงานเกิดความ มั่นใจในการทำงานมากยิ่งขึ้น บริษัทควรจัดให้มีห้องน้ำที่เพียงพอต่อการใช้งาน ทั้งนี้อาจจะต้องสร้างห้องน้ำ เพิ่มขึ้นจากเดิม เพื่อทำให้เกิดความสะดวกสบายในการทำงาน อีกทั้งการจัดสถานที่ทำงานให้มีความ ปลอดภัยไม่ก่อให้เกิดอันตราย เช่น ควรจัดสถานที่ทำงานให้มีแสงสว่างที่เพียงพอ มีอากาศที่ถ่ายเทสะดวก การจัดวางสิ่งของที่เป็นระเบียบ มีสัญลักษณ์ป้ายเตือนหรือสัญญาณไฟที่เด่นชัดมองเห็นได้ง่าย และควรมี การซักซ้อมเหตุต่างๆ เตือนละ 1 ครั้ง เพื่อให้เกิดความพร้อมอยู่เสมอควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ พนักงานที่ปฏิบัติงาน โดยควรมี การหมุนเวียนให้พนักงานได้มีกรอบครบทุกคนซึ่งจะทำให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้บริษัทควรมีการปรับเลื่อนตำแหน่งที่เหมาะสมและเป็นธรรมซึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่บริษัทควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งโดยที่ผู้บริหารควรมีหลักเกณฑ์การพิจารณาผลงานของพนักงานโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ คุณวุฒิและวัยวุฒิ ซึ่งถือเป็นการให้ความเชื่อมั่นแก่พนักงาน บริษัทควรให้ออกาสพนักงานในการพัฒนาทักษะการทำงาน ทั้งในด้านที่เกี่ยวข้องกับงานและไม่เกี่ยวข้องกับงานให้แก่พนักงานทุกคนโดยเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

7.3.1 งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือควรให้ความสำคัญกับเรื่องสังคมในที่ทำงานกล่าวคือ บริษัทควรมีเวลาในการจัดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ให้มีมากขึ้น เช่น ควรมี การจัดประชุมอย่างน้อย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อจะได้เป็นช่องทางในการรับฟังปัญหาของพนักงาน และจะได้ ช่วยกันหาแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป บริษัทควรมีการจัดกิจกรรมที่ให้พนักงานได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น จัดงานกีฬาสัมพันธ์ จะช่วยทำให้เกิดการแก้ปัญหาในส่วนของการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ อีกเรื่องหนึ่งคือ การให้กำลังใจกันก็เป็นสิ่งสำคัญในเชิงจิตวิทยา หากสามารถที่จะกระทำได้โดยการบอกกล่าวในทุกๆ เช้า ก่อนที่พนักงานจะเริ่มทำงานสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการคัดเลือกบุคคลที่จะมาทำหน้าที่ในส่วนของหัวหน้างานที่จะ สามารถช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงานได้ โดยควรให้ความสำคัญกับ การช่วยเหลือและดูแลแก่พนักงานที่ ปฏิบัติงาน ไม่ทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกลดต่ำ เมื่อพนักงานต้องการขอความช่วยเหลือในเรื่องงาน อีก ทั้งยังจะส่งผลทำให้เกิดการบังคับบัญชาที่มีคุณภาพ อีกด้วย ถ้าหัวหน้างานมีความรู้ความสามารถในหน้าที่ การงาน ก็อย่างยิ่งส่งผลที่ดีต่อการให้ความเคารพนับถือที่พนักงานมอบให้ บริษัทควรมีการจัดกิจกรรมมอบ รางวัลให้กับพนักงานดีเด่นประจำเดือน เดือนละครั้ง โดยมอบหมายให้หัวหน้างานมีอำนาจในการคัดเลือก พนักงานของตนเอง บริษัทควรมีการอบรมเกี่ยวกับผู้ที่มิตำแหน่งหรือกำลังที่จะเข้ามารับตำแหน่งหัวหน้างานโดยควรมีการอบรมในเรื่องของการพูดชื่นชมผู้ใต้บังคับ สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับจิตวิทยาต่อจิตใจและกำลังใจของพนักงานในการทำงานด้วยกันทั้งสิ้น และจะส่งผลให้พนักงานมีความตั้งใจในการทำงานมากขึ้นทำให้พนักงานไม่เกิดความคิดที่จะลาออกจากบริษัทหรือจากงาน

8. บรรณานุกรม

- กฤษณพร ศุกรนันท์, ฤทัยรัตน์ พามา, อุมภาพร ไชยจำเริญ. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจลาออกของพนักงานฝ่ายผลิตบริษัทโกลไฟน์เมนูแพคเจอร์เรอส์จำกัด(มหาชน) จังหวัดกรุงเทพมหานคร. **วารสารวิจัยและนวัตกรรมสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร**. 2(2). 73-83.
- ครีเดน เอเชีย จำกัด. (2554). **แนวโน้มการเติบโตของรายได้รวม กำไร (ขาดทุน) และสินทรัพย์รวม บริษัท ลานนา ไม้อัดไทย จำกัด**. สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2565. จาก <https://data.creden.co/company/general/0505553001868>
- ชญาดา ธนาบุญรัตน์, กัญญภัทร วรรณพุ่ม, กฤตผล จิตมั่น, วิภารัตน์ จันท้าว. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลาออกของพนักงานบริษัทรักษาความปลอดภัย.พี.พี.อินเตอร์กรุ๊ป จำกัด. **วารสารวิจัยและนวัตกรรมสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร**. 1(2). 39-46.
- ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร์. (2565). การบริหารจัดการขยะภายในแผนกห้องปฏิบัติการพิเศษทางโลหิตวิทยาโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สภากาชาดไทย. **วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย**. 5(2). 98-112.
- ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร์. (2565). คุณภาพการให้บริการของธุรกิจรับผลิตอาหารเสริมครบวงจรในอำเภอเมือง สมุทรสาคร. **วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย**. 1(2). 41-51.
- ณปภัช นาคเจือทอง. (2552). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแนวโน้มการลาออกของพนักงานในสวนอุตสาหกรรมโรจนะจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ณัฐธยาน์ อำไพวงษ์. (2552). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจลาออกของพนักงานขับรถขนส่งในเขตนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดและนิคมอมตะซิตี้ จังหวัดระยอง**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิกร ช่วยศรี. (2551). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลาออกจากงานของพนักงานฝ่ายผลิตกรณีศึกษา : บริษัทพรอคเตอร์ แอนด์ แกมเบล แมนูแพคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วรกิจ สารสนิท. (2556). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลาออกจากงานของพนักงานกลุ่มบริษัท ประชากิจ**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ศศิ อ่วมเพ็ง. (2552). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจลาออกของพนักงานระดับบังคับบัญชาสำนักงานบัญชีกลาง บริษัท ปูนซิเมนต์ไทยจำกัด (มหาชน)**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศศิมาภรณ์ บุญช่วย, ภูษิตวงศ์ หล่อสายชล. (2563). แนวทางแก้ ปัญหาการลาออกของพนักงานร้านไทยเจริญค้าส่ง. **Proceeding National & International Conference**. 1(11). 612-622.

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน หลักเกณฑ์และวิธีการส่งต้นฉบับเพื่อพิมพ์เผยแพร่ วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online)

1. ลักษณะของวารสาร

วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online) เป็นวารสารเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัย บทความปริทัศน์ และบทความรายงานการวิจัยทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของบุคลากรมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยและบุคลากรจากหน่วยงานภายนอก โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารนี้ต้องไม่เคยเผยแพร่ในวารสารรายงาน หรือสิ่งพิมพ์อื่นใดมาก่อน เนื้อหาบทความหรือข้อคิดเห็นที่พิมพ์ในวารสารเป็นความคิดเห็นของผู้เขียนเท่านั้น กองบรรณาธิการ ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยต้นฉบับจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์

2. การเตรียมต้นฉบับ

ต้นฉบับจะเขียนเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียน ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และต้องมีบทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

ต้นฉบับต้องพิมพ์บนกระดาษขาวขนาด A4 พิมพ์หน้าเดียวใส่เลขกำกับหน้าทุกหน้าพิมพ์ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม Microsoft Word ใช้แบบอักษร (Font) TH Sarabun ขนาด 16

ถ้ามีภาพประกอบควรเป็นภาพถ่ายขาว – ดำ ที่ชัดเจน

ถ้าเป็นภาพวาดลายเส้นให้วาดบนกระดาษขาวโดยใช้หมึกดำให้สะอาดและลายเส้นคมชัด ความยาวของเนื้อเรื่องภาพประกอบ ตาราง และบทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษรวมเอกสารอ้างอิงไม่ควรเกิน 12-15 หน้า

ส่งต้นฉบับมายังกองบรรณาธิการวารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (Online) มาที่ Email : buddhistlocalgov@gmail.com หรือส่งเข้าระบบออนไลน์ <http://ojs.mbu.ac.th/index.php/MBUPJ>

3. รายละเอียดขนาดตัวอักษรและรูปแบบการพิมพ์

ส่วนประกอบของบทความ	รูปแบบการพิมพ์	ขนาดตัวอักษร	ลักษณะตัวอักษร
ชื่อบทความ	กลาง หน้ากระดาษ	18	ตัวหนา
ชื่อผู้แต่ง	ชิดขวา	16	ตัวธรรมดา
บทคัดย่อ -ภาษาไทย -ภาษาอังกฤษ	กลาง หน้ากระดาษ	18	หัวข้อตัวหนา เนื้อหาตัวปกติ

ส่วนประกอบของบทความ	รูปแบบการพิมพ์	ขนาดตัวอักษร	ลักษณะตัวอักษร
หัวข้อแบ่งตอน	ชิดซ้าย	18	ตัวหนา
หัวข้อย่อย	ใช้หมายเลข	16	ตัวปกติ
เนื้อหาบทความ	-	16	ตัวปกติ
การเน้นความในบทความ	-	16	ตัวปกติ
ข้อความในตาราง	-	16	ตัวปกติ
บรรณานุกรม	ชิดซ้าย	16	ตัวหนา
ภาพประกอบ / คำอธิบายใต้ภาพ	กลาง หน้ากระดาษ	16	ปกติ

ตัวอักษร TH Sarabun ขนาด 16 เว้นขอบด้านบน /ขอบด้านซ้าย 1.5 นิ้ว เว้นขอบด้านล่าง /ขอบด้านขวา 1 นิ้ว

4. ชื่อผู้เขียน

ระบุชื่อ – นามสกุลจริง (ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ) โดยวางไว้ทางขวามือใต้ชื่อของบทความ
ระบุ สาขาวิชา/ภาควิชา คณะ สถาบัน และ e-mail ตามลำดับ (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

5. บทคัดย่อ

บทความภาษาไทยต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยใช้บทคัดย่อภาษาอังกฤษก่อนบทคัดย่อภาษาไทย และจำนวนคำ 300-500 คำ

บทความภาษาอังกฤษต้องมีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยใช้บทคัดย่อภาษาไทยก่อนบทคัดย่อภาษาอังกฤษ และจำนวนคำไม่เกิน 300-500 คำ

ท้ายบทคัดย่อให้ผู้เขียนกำหนดคำสำคัญ (Keywords) สำหรับคำดัชนีเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 3-5 คำ

6. เกณฑ์การพิจารณาบทความ

1. กองบรรณาธิการวารสารพิจารณาคัดเลือกคุณภาพบทความ และ/หรือปรับแก้ตามความเหมาะสมก่อนส่งผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน เป็นผู้พิจารณาเนื้อหาสาระ ตรวจสอบความถูกต้อง และคุณภาพทางวิชาการของบทความและเห็นชอบให้ตีพิมพ์ทั้ง 3 คน กรณีผู้ทรงคุณวุฒิเห็นชอบ 1 ใน 3 คนทางกองบรรณาธิการวารสารฯ จะแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมอีก จำนวน 1 คน (และในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งเพิ่มขึ้นผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 1,000 บาท) และบทความที่จะได้รับการตีพิมพ์จะต้องผ่านความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ใน 3 คน กรณีเมื่อเสนอบทความต่อผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไม่ว่าผลจะเป็นอย่างไร ผู้เขียนบทความประสงค์จะไม่ตีพิมพ์ในวารสาร ผู้เขียนบทความจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าตอบแทนของผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านละ 1,000 บาท

3. กองบรรณาธิการวารสารจะไม่คืนต้นฉบับให้กับเจ้าของบทความในทุกรณี

7. ประเภทของบทความที่รับพิจารณา

บทความวิชาการ บทความวิชาการวิจัย บทความปริทัศน์ และหรือบทความหนึ่งสื่อ

8. หลักการอ้างอิง

ให้ใช้ “ระบบฝังโน” และตัวเลขให้ใช้ “ตัวเลขอารบิก” ที่เป็นสากล

9. เขียนตามแบบที่กำหนดไว้

9.1 บทความวิชาการ

แบบการเขียน “บทความวิชาการ” เพื่อลงพิมพ์ในวารสาร
วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online)

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....

ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ).....

ชื่อ – สกุล ผู้แต่ง (ภาษาไทย) 1

ชื่อ – สกุล ผู้แต่ง (ภาษาอังกฤษ) 1

ต้นสังกัด/หน่วยงาน¹

ภาษาอังกฤษ (ต้นสังกัด/หน่วยงาน)¹

Email :

บทคัดย่อ

.....
.....(บอกวิธีวิจัย).....ผลการวิจัยพบว่า.....
.....

คำสำคัญ :;; (3 – 5 คำ)

ABSTRACT

.....
.....
.....

Keywords :;; (3 – 5 คำ)

1. บทนำ(พิมพ์รายละเอียด).....
.....
.....
.....**2. เนื้อหา :** ในส่วนนี้ การอ้างอิงในเนื้อเรื่องให้ใช้แบบนาม-ปี (Name-Year) ระบุงาน-นามสกุล ผู้แต่งปี
ที่พิมพ์เอกสารและหน้าไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังข้อความนั้นก็ได้ เช่น กุลธิดา ท้วมสุข (2548 : 16)
กุลธิดา ท้วมสุข (2548) หรือ (กุลธิดา ท้วมสุข, 2548) (กุลธิดา ท้วมสุข, 2548 : 16))

2.1.

2.2.

2.3.

2.4.

ฯลฯ

3. สรุป(พิมพ์รายละเอียด).....
.....
.....**4. บรรณานุกรม**.....
.....(เฉพาะที่มีอ้างอิงในบทความวิชาการเท่านั้น)

9.2 บทความวิจัย

แบบการเขียน “บทความวิจัย” เพื่อลงพิมพ์ในวารสาร วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online)

เรื่อง (ภาษาไทย).....
ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ).....

ชื่อ – สกุล ผู้แต่ง (ภาษาไทย) 1
ชื่อ – สกุล ผู้แต่ง (ภาษาอังกฤษ) 1
ต้นสังกัด/หน่วยงาน¹
ภาษาอังกฤษ (ต้นสังกัด/หน่วยงาน)¹
Email :

บทคัดย่อ

.....
.....(บอกวิธีวิจัย).....ผลการวิจัยพบว่า.....
.....

คำสำคัญ :;;; (3 – 5 คำ)

ABSTRACT

.....
.....

Keywords :;;; (3 – 5 คำ)

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

.....
.....
.....(ความยาวประมาณ 2/3หน้ากระดาษ A4)

2. โจทย์วิจัย(ถ้ามี)

2.1
2.2

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1 เพื่อ

3.2 เพื่อ.....

4. สมมุติฐานการวิจัย (ถ้ามี)

4.1

4.2

5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

5.1

5.2

6. วิธีดำเนินการวิจัย

.....

.....(ความยาวประมาณ ½

หน้ากระดาษ A4)

7. ผลการวิจัย

.....

มีตาราง/รูปภาพ/แผนภูมิประกอบ ถ้าวิจัยเชิงคุณภาพให้ใส่รูปภาพ 1-2 รูป (ความยาวประมาณ 2-3

หน้ากระดาษ A4)

8. อภิปรายผลการวิจัย

.....

.....(ความยาวประมาณ 1/3 หน้ากระดาษ A4)

9. องค์ความรู้ใหม่ (ถ้ามี)

.....

ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิจัย ส่งเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดล พร้อมคำอธิบาย
รูปแบบ/โครงสร้างของโมเดลอย่างกระชับ เข้าใจง่าย

10. ข้อเสนอแนะ

10.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

.....

10.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

.....

10.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

.....

11. บรรณานุกรม

.....
.....(เฉพาะที่มีอ้างอิงในบทความวิจัยเท่านั้น)

การเขียนบรรณานุกรม

การระบุแหล่งที่มาของข้อมูล 1) ในเนื้อเรื่องให้ใช้วิธีการอ้างอิงในส่วนเนื้อเรื่องแบบนามปี (author-date in text citation) โดยระบุ ชื่อผู้แต่งและปีพิมพ์ของเอกสารไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังข้อความที่ต้องการอ้างอิง เพื่อบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้น และระบุเลขหน้าเอกสารอ้างอิงในกรณียกข้อความมาทั้งหมด 2) การอ้างอิงส่วนท้ายเล่ม โดยรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้เขียนได้ใช้อ้างอิงในการเขียนผลงานนั้นๆ จัดเรียงรายการตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง ภายใต้หัวข้อ “บรรณานุกรม” สำหรับผลงานวิชาการภาษาไทย หรือ “Reference” สำหรับผลงานวิชาการภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association) ดังปรากฏในตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างเบื้องต้น

1. หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อหนังสือ**. ครั้งที่พิมพ์(ถ้ามี). สถานที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). **จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล**. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). **จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

2. วารสาร

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. **ชื่อวารสาร**. ระบุเลขของปีที่(ระบุเลขของฉบับที่). ระบุเลขหน้าแรก-หน้าสุดท้ายของบทความเรื่องนั้นๆ.

นัฐฐยา พิพัฒน์นราธ, นิษฐ์วุฒิ จิรโรจน์ภิญโญ. (2561). การบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร. **วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์**. 5(1). 223-240.

3. วิทยานิพนธ์/รายงานวิจัย

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์. (ระดับปริญญาของวิทยานิพนธ์). ชื่อสถาบันการศึกษา. สถานที่พิมพ์
ตัวอย่างเช่น

รัชมี สีหะนัน. (2551). การประเมินสมรรถนะความเป็นครูของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

4. เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่

ชื่อผู้จัดประชุม. (ปีที่พิมพ์). ชื่อรายงานการประชุม. เมืองที่พิมพ์-ถ้ามี : สำนักพิมพ์-ถ้ามี.

5. สื่ออิเล็กทรอนิกส์/เว็บไซต์

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่เผยแพร่). ชื่อเรื่องที่ปรากฏในเว็บ. สืบค้นเมื่อระบุวันที่เดือนปี. จากชื่อเจ้าของเว็บไซต์ :
<http://xxxxxx>

เสาวรัจ รัตนคำฟู.(2563). วิฤตโควิด-19 รัฐต้องเร่งลดช่องว่างดิจิทัล เพื่อความเท่าเทียมในห้องเรียนออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2563. จาก <https://tdri.or.th/2020/04/digital-divide-online-education-inequalities/>.

จริยธรรมการตีพิมพ์บทความ
วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online)
(MBU Political Science Journal(Online))
ISSN : 2774-1001 (Online)

วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online) ดำเนินงานโดยหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ให้ความสำคัญกับการรักษามาตรฐานด้านจริยธรรมในการตีพิมพ์เผยแพร่บทความ ดังนั้น จึงกำหนดให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามหลักการและมาตรฐานด้านจริยธรรมในการตีพิมพ์อย่างเคร่งครัด ดังนี้

1. บทบาทหน้าที่ของบรรณาธิการและกองบรรณาธิการในวารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online)

1.1 บรรณาธิการและกองบรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาและตรวจสอบบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารทุกบทความ โดยพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาบทความกับเป้าหมายและขอบเขตของวารสาร รวมถึงตรวจสอบคุณภาพของบทความตามกระบวนการประเมินคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์

1.2 บรรณาธิการและกองบรรณาธิการต้องใช้หลักการในพิจารณาบทความโดยอ้างอิงเหตุผลทางวิชาการเป็นหลัก และต้องไม่มีอคติต่อผู้นิพนธ์บทความและเนื้อหาบทความที่พิจารณาไม่ว่าจะด้วยกรณีใดๆ ทั้งสิ้น

1.3 บรรณาธิการและกองบรรณาธิการต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้นิพนธ์บทความหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจประเมินบทความ ไม่ว่าจะเป็ประโยชน์ในเชิงธุรกิจหรือในการนำไปเป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง

1.4 บรรณาธิการและกองบรรณาธิการต้องไม่ปิดกั้น เปลี่ยนแปลง หรือแทรกแซงข้อมูลที่ใช้แลกเปลี่ยนระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจประเมินบทความและผู้นิพนธ์บทความ

1.5 บรรณาธิการและกองบรรณาธิการต้องปฏิบัติตามกระบวนการและขั้นตอนต่างๆ ของวารสารอย่างเคร่งครัด

2. บทบาทหน้าที่ของผู้นิพนธ์บทความในวารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online)

2.1 บทความที่ผู้นิพนธ์ส่งมาเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารต้องเป็นบทความที่ไม่เคยตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน

2.2 ผู้นิพนธ์บทความต้องทำการอ้างอิงให้ถูกต้องทุกครั้งเมื่อนำผลงานของผู้อื่นมานำเสนอหรืออ้างอิงประกอบในเนื้อหาของตนเอง และต้องไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่น

2.3 หากผลงานทางวิชาการของผู้นิพนธ์เกี่ยวข้องกับการใช้สัตว์ ผู้เข้าร่วม หรืออาสาสมัคร หรือผลการวิจัยมีประเด็นที่เปราะบางต่อผู้ให้ข้อมูล ผู้นิพนธ์ควรดำเนินการตามหลักจริยธรรม ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด รวมถึงต้องได้รับความยินยอมก่อนการดำเนินการ

เก็บรวบรวมข้อมูลหรือแสดงเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม การวิจัยในมนุษย์ หรือในสัตว์ ทดลองประกอบด้วยทุกครั้ง

2.4 ผู้นิพนธ์บทความต้องยินยอมโอนลิขสิทธิ์ให้แก่วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online) ก่อนการตีพิมพ์ และไม่นำผลงานไปเผยแพร่หรือตีพิมพ์กับแหล่งอื่นๆ หลังจากที่ได้รับการตีพิมพ์กับวารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย แล้ว

2.5 ชื่อผู้นิพนธ์ที่ปรากฏในบทความต้องเป็นผู้ที่มีส่วนในบทความนั้นๆ จริง

3. บทบาทหน้าที่ของผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความ

3.1 ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้นิพนธ์บทความ การพิจารณาคุณภาพของบทความต้องคำนึงถึงคุณภาพของบทความเป็นหลัก และพิจารณาบทหลักการ และเหตุผลทางวิชาการโดยปราศจากอคติหรือความขัดแย้งส่วนตัว

3.2 ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความต้องตระหนักว่าตนเองเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของบทความที่รับประเมินอย่างแท้จริง

3.3 ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความต้องไม่แสวงหาประโยชน์จากบทความที่ตนเองได้ทำการประเมิน

3.4 หากผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความได้ตรวจสอบแล้วพบว่าบทความที่รับประเมิน เป็นบทความที่คัดลอกผลงานชิ้นอื่นๆ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบทันที พร้อมแสดงหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

3.5 ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความต้องรักษาระยะเวลาประเมินตามกรอบเวลาประเมินที่วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย(Online) กำหนดรวมถึงไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความให้ผู้อื่นได้รับ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด 45000
โทรศัพท์ 0-4351-8364, 0-4351-6076 โทรสาร 0-4351-4618
www.rec.mbu.ac.th